

நட்புறவு

பாஸம்

இலக்கிய மாத இதழ்

ஜூன் 1990 விலை ரூ. 3.00.

பாஸம்

இலக்கிய மாத இதழ்
ஜூன் 1990

28

ஆசிரியர் :
இரா. திரவியம்

ஆசிரியர் குழு :
சமந்தா
இளம்பிறை
குமார்

தனியிதழ் ரூ. 3-00
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 31-00
அரையாண்டுச் சந்தா ரூ. 15-00

தொடர்பு முகவரி :
நிர்வாகி,
பாலம்,
25, அருணாசலபுரம்
மேயின் ரோடு
அடையாறு, சென்னை-20

நிர்வாக ஆசிரியர் :
அதியமான்

வேலிக்குத் தேடியமுள் காலில் தைப்பதா?

தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் கடந்த மே 25 ஆம் நாள் தமிழக முதல்வர் திரு. கருணாநிதிக்கு இராஜராஜன் விருதை வழங்கியுள்ளது. தனது படைப் பிலக்கியமான 'தென்பாண்டிச் சிங்க'த்திற்காக அவர் அதைப் பெற்றுக் கொண்டு அத்தொகையை அஞ்சகம்-முத்து வேலர் அறக்கட்டளை நிறுவிப் பயன்படுத்துமாறு கொடுத்துள்ளார்.

கலைஞர் கருணாநிதியின் இலக்கியப் புலமையிலேயோ அவர் படைப்பிலக்கியவாதி என்பதிலேயோ நமக்கு ஐயமில்லை. தென்பாண்டிச் சிங்கம் விருது பெறத் தகுதி உள்ளதா? இல்லையா என்பதும் நமது பார்வையில்லை. அவர் விருதைப் பெற்றுக் கொண்டு தமது படைப்பிலக்கியங்கள் தொடர்பாகக் கூறியிருக்கும் கூற்றுதான் நம்மை அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது.

தமிழகத்தின் பெரும் சாதிப் பிரிவான முக்குலத் தோருக்காகத் தென்பாண்டிச் சிங்கத்தையும் வேளாளருக்காக 'பொன்னர்ச்சங்க'ரையும் வன்னியருக்காகப் 'பாயும் புலிபண்டாரக வன்னிய'னையும் உருவாக்கி இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். அதாவது தனது மூன்று படைப்பிலக்கியங்கள் மூன்று மூன்று சாதிப்பிரிவனரை 'தாஜா' செய்துள்ளதைத்தான், அவ்வளவு பெரிய விழாவில் ஒளிக்காமல் மறைக்காமல் கூறியுள்ளார். இதில் அதிர்ச்சி அடைய என்ன இருக்கிறது என்று தோன்றலாம்.

போடி பகுதியில் சாதிக் கலவரம் கொழுந்துவிட்டு எரிந்தபோது "சாதியை மறந்து தமிழர்களாக ஒன்று படுங்கள்!" என்று தமிழக மக்களுக்கு அறைகூவல் விட்டார் நமது முதல்வர். தற்போது சாததார், இராசபாளையம் என்று சாதிக் கலவரம் இன்னும் நிறுபூத்த நெருப்பாக இருக்கும் வேளையில், தான் சாதிகளுக்கு நாவல் படைத்ததாக ஒப்புக் கொண்டுள்ளார். இது முரண்பாடான விபரீதமல்லவா? கொள்கைக்காக ஒரு பேச்சு; வோட்டுக்காக இன்னொரு பேச்சு என்பது தானே அவர் பேச்சின் உண்மை முகம்!

அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும், அவரது பார்வையில் சாதிக்கொரு நாவல் என்பது ஒரு கோட்பாடாகவே இருந்து போகட்டும்; தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் இனி சாதிக்கொரு நாவலைத் தேர்வு செய்து இராஜராஜன் விருதை வழங்கப் போகிறதா? அப்படியானால் கலைஞர் மேலும் இரண்டு விருதுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளப்போகிறாரா? விருதின் மேல் மதிப்பு வைத்துள்ள தமிழர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

"இருட்டறையில் உள்ளதடா உலகம்—சாதி இருக்கின்ற தென்பானும் இருக்கின்றானே!

என்ற பாவேந்தரின் மனக்கொதிப்பை முதல்வரும் பாவேந்தருக்கு நூற்றாண்டு விழா எடுக்கும் பல்கலைக் கழகங்களும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறோம். □

கண்முடித்தனமான

உடன்படிக்கைகளின்

பலியாட்கள்

□

ஏ. எஸ். பன்னீர்செல்வன்

□

ஸ்ரீலங்கா தீவில் இன ஆதிக்கம் வகிக்கும் சிங்கள - பெளத்தத்தின் குறுகிய தேசிய வெறிக்கு அந்நாட்டின் மலையகத் தமிழ் மக்கள் படுமோசமாய் பலியாகியுள்ளார்கள். 1948 இல் சுதந்திர ஸ்ரீலங்கா உருவாகி, அது கொண்டு வந்த முதல் சட்டமே அவர்களது குடியரிமையைப் பறித்து விட்டது. அவர்களை இனத் தேசிய தன்மை இழந்து நிற்கச் செய்தது.

பௌத்தச் சான்றாயர்களின் வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், "அவர்கள் பெரும்பாலும் அனைவருமே இங்கே பிறந்தவர்களாய் இங்கேயே தத்தம் வாழ்வு முழுவதையும் வாழ்ந்திருப்பவர்களாய்... வேறெங்கும் வசித்தறியாதவர்களாய்...பற்றுறுதி வாய்ந்தவேறு உரிமையிடம் அற்றவர்களாய், இந்நாட்டின் செல்வத்தை உருவாக்குவதில் மிகுதியான அளப்பரிய பங்களிப்பைச் செய்து வந்த போதிலும் எள்ளி நகைக்கும்படியான மிகச் சிறு பங்கே கைவரப் பெறுபவர்களாய் ஓர் இனத்தாரிடமிருந்து - நாட்டின் ஒரு மக்கள் தொகுதியான இவர்களிடமிருந்து அவர்களது அடிப்படை உரிமையான குடியரிமையைப் பறிப்பதையே, இவ்விதம் முற்று முழுக்க ஓர் எதேச்சையான உரிமைப் பறிப்பையே (1948 செப்டம்பர் 12 முதல் அமலில் இருந்து வருகிற) குடியரிமைச் சட்டம்-எண் : 18 அதன் செயற்பாடாய் கொண்டுள்ளது." (போல் சிக்ஹோர்ட் 1948

மலையகத் தமிழ் மக்கள் 1948இல் நாடற்றவர்களாக்கப்பட்டார்கள். சிலோனின் (நாடாளுமன்றத் தேர்தல்கள் தொடர்பான) 1941 ஆம் வருடத்திய சட்டத் திருத்தம்-எண் : 48 அவர்களது வாக்குரிமையையும் பறித்துக் கொண்டது. வீழ்ச்சியுற்ற மலையகத் தமிழ் மக்கள் புதியதோர் எழுச்சி பெற்றதன் விளைவாய் தோட்டப்பகுதிகளில் அவர்களின் எதிர்ப்புக் கலகங்கள் காலந்தப்பாமல் திரும்பத் திரும்ப வெடித்தெழுந்தன.

1954இல் நிறைவேறிய சர் ஜோன் கொத்தலாவல - ஜவகர்லால் நேரு உடன்படிக்கை

குடியரிமை மீதான சர்ச்சைக்கு முடிவு கட்டியது. இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்கள் அவர்கள் வாழ விரும்புகிற நாட்டில் குடியரிமைப் பெற்றிட வழிகோலியது. தமிழ் மக்களின் அலைகழிவுறும் மனத்தின் துயர் தணிக்கும் ஒரே நிவாரணியாய் இந்த உடன்படிக்கை வந்தது; ஆனால் செயல்படுத்தப்படவில்லை. அவர்கள் தொடர்ந்து "நாடற்ற" நிலையிலேயே விடப்பட்டார்கள், நேருவைப் பொறுத்தவரை, அடிப்படை உரிமைகளை நிராகரிக்க முயன்றதில்லை. தனது இந்த நிலைப்பாட்டில் அவர் இறக்கும்வரை உறுதியோடிருந்தார்.

1978-82 காலக் கட்டத்தில் தாமஸ் ஆபிரகாம் இந்தியாவின் உயர்தனி ஆணையராக ஸ்ரீலங்காவில் இருந்தார். 1964இல் கண்முடித்தனமான அவசரத்தோடுசிறிமாவோ-சாஸ்திரி உடன்படிக்கை கையெழுத்தாக வழியமைத்துத் தந்தது அவர்தான்.

லால்பகதூர் சாஸ்திரி 1961 ஜூனில் பிரதமரானார். 1964 அக்டோபரில் கெய்ராவில் நடைபெற்ற கூட்டுச் சேரா நாடுகளின் மாநாட்டில் ஸ்ரீலங்கா பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவை சந்தித்தார். மலையகத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையான "நாடு பெற்றில்லாமை" (statelessness) பற்றி கலந்தாராயும் பொருட்டு 1964 அக்டோபர் 21இல் பண்டாரநாயக்கா அவரது பிரதிநிதிகள் குழுவோடு டில்லி வந்தடைந்தார். அக்டோபர் 27இல் நாடு திரும்புவதென்று அவர் திட்டமிட்டிருந்தார். ஆனால் அந்த தேதிக்குள் ஒப்பந்தம் ஏதும் எய்த முடியாமல் போனதால் சிறிலங்காவுக்கு திரும்புவதை ஒத்திவைத்தார்.

1964 அக்டோபர் 31இல், உடன்படிக்கை நிறைவேறியது. 5,25,000 பேரை (அவர்தம் தொகையில் ஏற்பட்ட இயற்கையான அதிகரிப்பையும் கணக்கில் சேர்த்து) திரும்ப அழைத்து அவர்களுக்கு குடியரிமை அளித்திட இந்தியா சம்மதித்தது. அதேபோது, 3 லட்சம் பேருக்கும்

“நாடு பெற்றில்லாமை” (Statelessness) பற்றி கலந்தாராயும் பொருட்டு 1964 அக்டோபர் 31இல் பண்டார நாயக்கா அவரது பிரதிநிதிகள் குழுவோடு தில்லி வந்தடைந்தார். அக்டோபர் 27இல் நாடு திரும்புவதென்று அவர் திட்டமிட்டிருந்தார். ஆனால் அந்த தேதிக்குள் ஒப்பந்தம் ஏதும் எய்த முடியாமல் போனதால் ஸ்ரீலங்காவுக்கு திரும்புவதை ஒத்தி வைத்தார்”

இயற்கையாக அதிகரித்த அவர்தம் சந்ததியருக்கும் சிறிலங்கா குடியரிமை வழங்க வேண்டும் என்றும் முடிவானது. இந்த நடவடிக்கை 15 ஆண்டு கால அவகாசத்தில் முடிவதுமாய் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட வேண்டும், இத்தனை பேரை திருப்பி அனுப்ப வேண்டும், இத்தனை பேரை தங்க அனுமதிக்க வேண்டும் என்பது பாச்சாங்குள்ளி ஆட்டமாய் ஆகாதிருக்க நேர்மையான செயற்திட்டங்கள் எதுவும் கைக்கொள்ளப்பட்டதாய் தெரியவில்லை.

1974 ஜனவரி 27இல் ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்கா இந்தியாவுடன் புதிதாய் மேலுமோர் ஒப்பந்தம் மேற்கொண்டார். “இந்திரா காந்தி - ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்கா குறைநிரப்பு ஒப்பந்தம்” என்று பெயர் குடிய ஒப்பந்தம்தான் அது. இந்தியக் குடியரிமை பெறுவதற்குரிய; இந்தியாவின் வாக்குறுதிப் பொறுப்புக்குரிய மொத்தக் கூட்டுத் தொகை 6 லட்சம் பேராக உயரும் விதத்தில் மேலும் 75,000 பேரின் குடியரிமைக்கு இந்தியாவை இந்த ஒப்பந்தம் பொறுப்பேற்கச் செய்தது. ஒரு தி. மு. க பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சொன்னதைப் போல, “குடியரிமை தொடர்பாக சிலோனுடன் ஏற்பட்ட முதலாவது ஒப்பந்தமே குழப்படியாக இருக்கும்போது, இரண்டாவது ஒப்பந்தத்தை மேற்கொள்ள இந்தியாவைத் துண்டியது எது வென்பது மர்மமாய் உள்ளது.”

1964 மற்றும் 1974 ஆம் வருட உடன் படிக்கைகளில் ஒத்துக் கொண்டதன்படி ஸ்ரீலங்கா ஆட்சி தமிழ் மக்களுக்கு குடியரிமை அளிக்கத் தவறி வருவதால், குடிபெயர்ந்தோருக்கு புனர்வாழ்வு கொடுப்பதென்பது இதுவரை அவலமிக்க துயரக் கதையாகவே இருந்து வருகிறது.

ஆனால் இந்நிலையிலும் கூட, வேறொரு ஒப்பந்தத்தை மேற்கொள்வது சாலச் சிறந்த தென இந்திய ஆட்சி கருதியது. ‘ராஜீவ்—ஜெயவர்த்தனா ஒப்பந்தம்’ என்னும் மனித குல வரலாறு முன்னெப்போதும் கண்டிராத(?) ஒப்பந்தம் பிறந்தது. இதன் சரத்து 2.16.1

சொல்கிறது: “வம்சாவளியில் இந்தியக் குடியரிமைக்கு உரியவர்களை ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து அழைத்துக் கொள்வதையும் அதே போது சிறிலங்கா அகதிகளை தமிழ்நாட்டிலிருந்து திருப்பி அனுப்புவதையும் இந்தியா துரிதப்படுத்தும்.”

இப்போது, கொழும்பின் ஒரு நம்பத்தக்க தகவல் தெரிவிப்பதைப் போல, “இந்திய மண்ணை விட்டு வெளியேற வேண்டுமென்று அகதிகளை இந்தியா வலுவந்தப்படுத்தி வருகிறது. இதனால் ஒரு லட்சம் மலையகத் தமிழ் மக்களை, இந்தியாவுக்கு அனுப்புவது சிறிலங்கா விற்கு எளிதாகிவிடும். மலையகத் தமிழ்மக்கள் சிங்களரின் கண்ணோட்டத்தின்படி இந்திய ஏகாதிபத்தியத்தின் ஏஜெண்டுகளாகவே கருதப்படுகிறார்கள். இந்தியா ஏன் இத்தகைய புத்திகெட்ட காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்? அப்பாவி தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் அப்படி என்னதான் குற்றமிழைத்து விட்டார்கள்!”

நன்றி: இந்தியா வீக், மே 11, 90

□

இரையெடுக்கப்
போயின மிருகங்கள்
வரம் தரப்
புறப்பட்டது தெய்வம்
மனுஷன்
அலைந்து கொண்டேயிருக்கிறான்
சோற்றுக்கும்
சுக வாழ்வுக்கும்
□
தொலைத்தது
ஒரு பக்கம்
கண்டெடுத்தது
ஒரு பக்கம்
தொலைத்ததும் கண்டெடுத்ததும்
என்ன விசிதம்.

—விக்கிரமாதியன் நம்பி

□

இருபத்தி மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் பொலிவியக் காடுகளில் படுகொலை செய்யப்பட்ட எர்னெஸ்டோ சேருவேராடீலா ஸெர்னாவின் (Ernesto che Guevara de la Serna) 62வது பிறந்த நாள் இவ்வாண்டு ஜூன் 14. அதனையொட்டி அவரது வீர மரபை நினைவுகூர்ந்து அவரது கவிதையும் கட்டுரையும்...

□

என முழங்கும் போது
சேர்ந்து குரல் கொடுக்க
உன்னருகே நாங்கள்

கொடுங்கோலனுக்கெதிரான நம்
துல்லிய நடவடிக்கை
பொழுது சாய்கையில் முடிவுறும் போது
அங்கே அப்போது இறுதிப் போருக்காக
உன்னருகே நாங்கள்

கியூபாவின் அம்புமுனை துளைத்த காயங்களை
அக்கொடிய விலங்கு நக்கும் வேளையில்
பெருமித நெஞ்சத்தூடன்
உன்னருகே நாங்கள்.

வெகுமதிகள் பெற்றுத் தத்திக் குதிக்கும்
அந்த அலங்கரிக்கப்பட்ட அற்பப் பூச்சிகளால்
எங்கள் நேர்மை குலைந்துவிடும் என
எண்ணாதே

எங்களுக்கு வேண்டியது
அவர்களது துப்பாக்கிகள், தோட்டாக்கள்,
ஒரு பாறாங்கல்
வேறேதும் அல்ல.

உருக்கு எங்களை வழிமறிக்கும் போது
நாங்கள் கேட்கப் போவது
கியூபாவின் கண்ணீரால் நெய்த ஒரு போர்வை
அமெரிக்க வரலாறு நோக்கிப் பயணிக்கும்
எங்கள் கெரில்லாக்களின்
சடலங்கள் மீது போர்த்த

வேறேதும் அல்ல.

ஆங்கிலம் வழித் தமிழில் :

எஸ். வி. ராஜதுரை, வ. கீதா

நன்றி : Our Word— Guerilla Poems from
Latin America, Cape goliard
Press, London, 1968.

ஃபிடலுக்கு ஒரு பாடல்

சே குவேரா

சூரியன் உதிப்பான் என்றாய் நீ
வா, யாரும் செல்லாத பாதையில்
போகலாம் நாம்
உனக்குப் பிரியமான அந்தப்
பச்சை முதலையை விடுவிக்க.

கிளர்ச்சி என்ற தூமகேது
முட்டிச் செல்லும் நம் நெற்றியைக் கொண்டு
அவமானங்களைத் துடைத்தெறிந்து
கொண்டே

செல்வோம் வா
வெற்றி பெறுவோம் அல்லது
சாவைக் கடந்து செல்வோம்

முதல் துப்பாக்கி வேட்டில்
புதிய வியப்புடன்
கானகம் முழுவதும் விழித்தெழும்
அங்கே அப்போது அமைதியாக உனது படை
உன்னருகே நாங்கள்

உனது குரல் நாற்றிசைக் காற்றைத் துளைத்து
நிலச் சீர்திருத்தம், நீதி, உணவு, விடுதலை

கெரில்லாப் போராளி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அசௌகரியமாக இருக்கிறானோ, எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இயற்கையின் கடுமையை அனுபவித்து வருகிறானோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு வீட்டில் இருப்பதாக உணர்கிறான். அவனது கட்டுப்பாடும் மன உறுதியும் மிக உயர்ந்து காணப்படுகிறது. அவனது பாதுகாப்பு உணர்வு உச்சத்தில் இருக்கிறது. அதே சமயம் அவன் சந்திக்கும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஒரு நாணயத்தை சுண்டிப் போட்டு அதிர்ஷ்டத்தை நம்புவது போல, அபாயத்தை எதிர்கொள்கிறான். அதனால் ஒரு கெரில்லாப் போராளிக்கு, மோதலைத் தொடர்ந்து அவன் உயிர் பிழைத்து இருக்கிறானா இல்லையா என்பது முக்கியமில்லாமல் போய்விடுகிறது.

□

நாம் நடைமுறைப் போராளிகள்

□

சே குவோ

□

கியூபாவின் புரட்சி தனித்துவமான புரட்சி. இது லெனினின் “புரட்சிகர கோட்பாடு இல்லாமல் புரட்சிகர இயக்கம் இல்லை” என்ற பிரபலமான கூற்றுடன் முரண்படுவதாகப் பலர் குறிப்பிடுகின்றனர். ஒரு சமுதாய உண்மையின் வெளிப்பாடாக விளங்கும் புரட்சிகர கோட்பாடு, அது பிரகடனப்படுத்தப்படுவதையும் மீறி நிற்கிறது என்று கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும்; அதாவது புரட்சிகர கோட்பாட்டை அறியாது இருந்தாலும், வரலாற்று யதார்த்தம் செம்மையாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டும், அதில் இறங்கியுள்ள சக்திகள் முழுமையாக உபயோகப்படுத்தப்படும் இருக்கும் பட்சத்தில், புரட்சி வெற்றி பெற்றுவிடும் என்று கூறலாம். ஒவ்வொரு புரட்சியும் எப்போதும் பல்வேறுபட்ட போக்குகளை உள்ளடக்கி இருக்கும்; அது எப்படியும் நடைமுறைச் செயல்பாட்டுடனும், புரட்சியின் உடனடிக் குறிக்கோள்களுடனும் சரியாகப் பொருந்திவிடும்.

செயல்பாட்டில் இறங்கும்முன்பு, தலைவர்களுக்கு போதுமான கோட்பாட்டு அறிவு இருக்குமெனில், நடைமுறை யதார்த்தத்துடன் சுவீகரிக்கப்பட்ட கோட்பாடு பொருந்தும் போதெல்லாம், அவர்கள் தவறுசெய்து திருத்திக்கொள்ளும் முறையை தவிரக்கலாம என்பது தெளிவு.

இப்புரட்சியில் ஈடுபட்டிருந்த முதன்மை நாயகர்களுக்கு கோர்வையான கோட்பாட்டுப் பின்புலம் இல்லாமல் இருந்தது; ஆனால்

இன்று உலகில் விவாதித்துக் கொள்ளப்படும் வரலாறு, சமுதாயம், பொருளாதாரம் மற்றும் புரட்சி குறித்த பல்வேறு கருத்துக்களை, அவர்கள் அறியாதவர்களாக இருந்தனர் என்று கூறமுடியாது.

நடைமுறை உண்மைகுறித்த அபரிமிதமான அறிவு, மக்களுடனான நெருக்கமான உறவு, விருதலைப் போராளிகளுக்கு குறிக்கோளில் இருந்த உறுதி, நடைமுறைப் புரட்சி அனுபவம் ஆகியவை அத்தலைவர்கள் ஒரு முழுமையான கோட்பாட்டுக் கருத்தை உருவாக்க சந்தர்ப்பம் அளித்தன.

‘கியூபப் புரட்சி’, அனைத்துலகின் ஆவலைக் கிளறிய இந்த வினோத, குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சிக்கான, தெளிவான ஸ்வரீபின் முன்னுரையாக மேற்கூறப்பட்டவை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட வேண்டும். நடைமுறை உலக வரலாற்றில் ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய அளவு இது மதிப்பு மிக்கதுதான். தங்களைவிட ஆயுதங்களிலும், உத்தியிலும் மேம்பட்ட ஒரு ராணுவத்தால் அடித்து நொறுக்கப்பட்ட ஒரு சிறு குழு, முதலில் எப்படி தப்பிக்கமுடிந்தது; உடன எப்படி வலுவாக முடிந்தது; பின்னர் போர்க்களங்களில் எதிரியைவிட அதிக வலுவாக எவ்வாறு மாறியது; அதற்குப் பின்னர் புதிய களங்களுக்கு எப்படிப் பெயர்ந்தது; கடைசியாக இராணுவத்தைவிடக்குறைவான எண்ணிக்கையுடைய துருப்புக்களை வைத்துக்கொண்டு

கெரில்லாப் போராட்டத்தின் ஊடாக வந்த சிறிய வரலாற்றுக் கணங்கள் ஒவ்வொன்றும், தனித்துவமான சமுதாயக் கருத்துக்களையும், சிறிய நடைமுறை யதார்த்தத்தின் தனித்துவமான மதிப்பீடுகளையும் படம்பிடித்துக் கொண்டன. அந்தக் கால கட்டத்தின் ஊடாக அரசியல் தலைவர்களின் நிலையையும் எடுத்துக் கொண்டு விட்ட புரட்சியின் ராணுவத் தலைவர்களின் எண்ணங்களையும் அவை கோடி காட்டின.

எதிரியை எப்படி வீழ்த்தியது ஆகியவை ஆராயப்பட வேண்டும்.

கியூப் புரட்சியின் தலைவர்கள் மார்ச்சிய விதிமுறைகளை, கோட்பாட்டுக் கண்ணோட்டத்தில் எப்படி அறிந்திருந்தாலும், எப்படி ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும், கியூப் புரட்சியின் நிகழ்ச்சிப் போக்குகளின் ஊடாக மார்ச்சிய விதிமுறைகள் இடம்பெற்று இருந்தன என்பதை வலியுறுத்திக் கூறலாம். அந்த நிகழ்ச்சிகள் கிரன்மாவில் வந்திறங்கு முன்பு துவங்கின; இறங்கியதில் இருந்து அவை முன்னேறி, இரண்டாவது கெரில்லாத் தளம் அமைத்து, மூன்றாவது, நான்காவதற்குத் தாவி, சியராடி கிரிஸ்டல் படையெடுப்பில் நிலைநிறுத்திக் கொள்ளப்பட்டு, ஏப்ரல் பொது வேலை நிறுத்தத்தில், இதன் தோல்வியில் இறங்கி, மாபெரும் தாக்குதலில் அடிபட்டு, லாஸ் வில்லாஸ் படையெடுப்பில் முடியும் வரை தொடர்ந்தன.

கெரில்லாப் போராட்டத்தின் ஊடாக வந்த சிறிய வரலாற்றுக் கணங்கள் ஒவ்வொன்றும், தனித்துவமான சமுதாயக் கருத்துக்களையும், சிறிய நடைமுறையதார்த்தத்தின் தனித்துவமான மதிப்பீடுகளையும் படம்பிடித்துக் கொண்டன. அந்தக் கால கட்டத்தின் ஊடாக அரசியல் தலைவர்களின் நிலையையும் எடுத்துக் கொண்டு விட்ட புரட்சியின் ராணுவத் தலைவர்களின் எண்ணங்களையும் அவை கோடி காட்டின.

கிரன்மா போய் இறங்கும் முன்பு காணப்பட்ட மனநிலையை, ஓரளவிற்கு, 'அகநிலை வாய்மைக் கோட்பாடு' என்று வர்ணிக்கலாம். அதாவது, சரமாரியாக மக்கள் கொதித்தெழு வதில் கணமூடித்தனமான நம்பிக்கை; பாடிஸ்டா ஆட்சியை கணமூடித் திறப்பதற்குள் நிர்மூலமாக்கிவிடக் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையுடன் கூடிய உற்சாகம்; புரட்சிகரமான வேலை நிறுத்தங்களுடன் இணைந்த ஆயுதக் கிளர்ச்சி; கடைசியாக சர்வாதிகாரியின் வீழ்ச்சி. பழைமைவாத கட்சியின் நேரடி வாரிசு அந்த இயக்கம்; அதன் முதன்மையான முழக்கம், 'ஊழலைத் தடுப்போம்'. அதாவது புதிய கியூப் அரசின் முக்கிய அக்கறை நிர்வாகத்தில் நேர்மை என்று கூறலாம்,

ஆனால் "வரலாறு என்னை விடுதலை செய்யும்" இல் - ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ, இப் பொழுதுபுரட்சி தன்னைக்கிட்டத்தட்ட நிலை நிறுத்திக் கொண்டதன் அடிப்படைகளைப் பற்றிக்குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் அது அதையும் கடந்துவிட்டது. பொருளாதாரத்தை, புரட்சி மேலும் மேலும் பாதிக்கத்துவங்கிய போது, அரசியல் களத்தில் புரட்சிகர வளர்ச்சியை அது மேலும் கூர்மைப்படுத்தத் தொடங்கியது. அதனால் தேசிய சர்வதேச விளைவுகள் ஏற்பட்டது வெளிப்படை.

கரை றெங்கியவுடன் தோல்வி. கிட்டத்தட்ட ஒட்டு மொத்தமான அழிவு. பின்னர் மீண்டும் குழு பொறுக்கி எடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டு, கெரில்லாப்படையாக மாறியது. போராட்ட உணர்ச்சியில் ஊறிய அந்தத் தப்பிப் பிழைத்தவர்களின் தனி இயல்பு, தீவு முழுவதும் தானாகவே கிளர்ச்சிகள் வெடிக்கும் என்பதை நம்புவது ஒரு ஏமாற்று, ஒரு மாயை என்பதைப் புரிந்து கொண்டது தான். போராட்டம் மிக நீண்டதாய் இருக்கும் என்பதையும், அதற்கு விவசாயிகளின் பங்கேற்பு தேவை என்பதையும் அவர்கள் புரிந்து கொண்டனர். இக்கட்டத்தில் தான் விவசாயிகள் முதன்முதலாக கெரில்லாப் போரில் நுழைகின்றனர். அவர்களின் வருகையால் எண்ணிக்கை கூடுவது முக்கியமல்ல; அதன் உளவியல் மதிப்புதான் இங்கு முக்கியம். பின் இரண்டு வ்ஷயங்கள் சீர் செய்யப்பட்டன. முதலாவது, கெரில்லாக குழுவின மையமாகச் செயல்பட்ட நகரத்தவர்களிடம், விவசாயிகள் குறித்து இருந்து வந்த பகை மனப்பான்மை களையப் பட்டது. இரண்டாவது விவசாயிகள் அக் குழுவின மீது வைத்திருந்த அவநம்பிக்கை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவர்கள் அரசின் காட்டுமிராண்டித் தனமான பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு அஞ்சினர். இரண்டு உண்மைகள் இக்கட்டத்தில் தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்டன; இரண்டும் அவற்றின் இடையே உள்ள தொடர்பால் முக்கியமானவையாக இருந்தன. விவசாயியைப் பொறுத்தவரை, அவனது வீடு, வாசல், பயிர்கள், குடும்பம் ஆகியவற்றை நிர்மூலமாக்கும் அளவிற்கு ராணுவம் பலம் பொருந்தியிருந்தாலும், அதன் மிருகத்தனத்தாலும், அடக்கு முறையாலும் கெரில்லாப் போருக்கு ஒரு

ஒளிந்திருப்பவர்களுடன் போய்ச் சேர்ந்து கொள்வது கூட நல்ல தீர்வாகத் தான் பட்டது அவனுக்கு. கெரில்லாப் போராளிகளைப் பொறுத்தவரை, தங்கள் பங்காக, விவசாய மக்களின் நம்பிக்கையை வென்றெடுக்க வேண்டியதின் அவசியத்தை, ஒவ்வொரு முறையும் முன்பைவிட தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டனர். விவசாயிகள் வெகுவாக விரும்பும் ஒன்றை அவர்களுக்கு கொடுப்பது அதற்கு தேவைப்பட்டது. விவசாயி நிலத்தைத் தவிர வேறு எதையும் முக்கியமானதாகக் கருதவில்லை.

முற்றுப்புள்ளி வைக்க இயலாது என்ற உண்மையை புரிந்து வைத்திருந்தார்கள். ஒளிந்திருப்பவர்களுடன் போய்ச் சேர்ந்து கொள்வது கூட நல்ல தீர்வாகத்தான் பட்டது அவனுக்கு. கெரில்லாப் போராளிகளைப் பொறுத்தவரை, தங்கள் பங்காக, விவசாய மக்களின் நம்பிக்கையை வென்றெடுக்க வேண்டியதின் அவசியத்தை, ஒவ்வொரு முறையும் முன்பைவிட தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டனர். விவசாயிகள் வெகுவாக விரும்பும் ஒன்றை அவர்களுக்கு கொடுப்பது அதற்கு தேவைப்பட்டது. விவசாயி நிலத்தைத் தவிர வேறு எதையும் முக்கியமானதாகக் கருதவில்லை.

அதற்குப் பின் நாடோடிக் கூட்டம் வந்தது. அதில் புரட்சி ராணுவம் ஒவ்வொரு பகுதியாகத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தது. அது நீண்ட காலம் அவ் விடங்களில் இருக்க முடியாது என்பது உண்மை தான் என்றாலும், அது எதிரிக்கும் பொருந்தும் நிலை இருந்து வந்தது. பல தொடர்ச்சியான மோதல்களின் விளைவால் நெகிழ்வான முன்னணி ஒன்று கட்ட திட்டமிடப்பட்டது. பின் 1957 ஆம் ஆண்டு மே 28 அன்று உபரோ என்ற இடத்தில், கடலுக்கும் விமான நிலையத்திற்கும் அருகில் அமைந்திருந்த காரணத்தால், உதவிப் படைகளை உடனே வருவித்துக் கொள்கிற வசதி இருந்த இடத்தில் அமைந்திருந்த, நன்றாக அமைக்கப்பட்டிருந்த போர் அரண்மீது நாங்கள் தாக்குதல் நடத்தினோம். அதில் புரட்சிப் படையில் உள்ளவர்களில் 30% பேர் காயமுற்றனர் அல்லது கொல்லப்பட்டனர். ஆனால் எதிரியைத் தொடர்ந்து வந்து, அவர்கள் தாக்கட்டும் என்று காத்திருப்பதைவிட, மலைச் சரிவுகளில் வேகமாக இறங்கிவந்து எதிரியுடன் மோதினால் சலபமாக வெற்றி கொள்ள முடியும் என்பது புலனாகியது.

அதற்குப்பின், புரட்சிப் படை முதன் முதலாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இரண்டாவது அணி அமைக்கப்பட்டது. அது உடனே தாக்குதலுக்கும் சென்றது. ஜூலை 26 அன்று இரு அணிகளும் எஸ்ராண்டா பால்மாவையும், அதிலிருந்து 30 கி. மீ. தூரத்தில் உள்ள புய் சிட்டோவை, ஐந்து நாட்கள் கழித்தும்

தாக்கின. அதற்குப் பிறகு போர்க்களங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. எதிரியின் எதிர்தாக்குதலை நாங்கள் உறுதியாக எதிர்த்தோம். சியராவிிற்குள் எதிரி புக முயன்ற அனைத்து முயற்சிகளும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. மிகப் பெரிய முந்தள மொன்றையும் நாங்கள் பாதுகாத்து வந்தோம்.

இந்த போக்கினால், உள்ளூர் விவசாயிகளின் நம்பிக்கையை கெரில்லாக்கள் பெற்று வந்தனர். நகரங்களில் இருந்தும் சிலர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இதனால் இன்னுமொரு புதிய அணி துவக்கப்பட்டது. 1958 பிப்ரவரிக்குப் பின்னர் இந்த அணிகள் முன்னேறித் தாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டன. அல்லெம்மா தலைமை ஏற்று நடத்திய மூன்றாவது அணி சாண்டியா கோவிற்கு அருகில் வந்து விட்டது. சில மாதங்களுக்கு முன்பு இறந்த பிராங் பயஸின் நினைவைப் போற்றும்வகையில் பெயர் இடப்பட்டிருந்த ஆறாவது அணி, ராகுல் காஸ்ட்ரோவின் தலைமையில், மார்க்சின் முதல் வாரத்தில் முக்கியமான நெடுஞ்சாலையைக் கடந்து சென்று மாயாரியைச் சுற்றியுள்ள குன்றுகளில் தன்னை நிறுவித் கொண்டது. இரண்டாவது ஓரியண்டல் முன்னணியான பிராங் பயஸ் உருவாக்கப்பட்டது.

அரசுத் தணிக்கையையும் மீறி எங்களது வெற்றிச் செய்திகள் மக்களிடம் பரவத் துவங்கின. கியூப மக்கள், முதன் முதலாக ஒரு கலப்படையின் வெற்றியை எதிர்பார்க்கத் துவங்கினர். பிறகுதான் ஹவானாவில் இருந்து ஒரு தேசிய அளவிலான வேலை நிறுத்தத்திற்கான, குறிப்பாக புரட்சிகரமான பொது வேலை நிறுத்தத்திற்கான கருத்து விவாதிக்கப்பட்டது.

எப்படி இருந்த போதிலும் பொது வேலை நிறுத்தம் மிகவும் மோசமாக திட்டமிடப்பட்டு நடத்தப்பட்டது. அது தொழிலாளர்களின் போரட்டம், அவர்களின் ஐக்கியம், புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் குறித்த அவர்களின் கருத்து ஆகியவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள தவறிவிட்டது. ரகசிய வானொலி ஒன்றின் மூலம் பொது வேலை நிறுத்தத்திற்கான

அறைகூவல் விடப்பட்டது. ஆனால், சரியாக எந்த நாளில் அதைச் செய்யவேண்டும் என்பது கடைசி வரை ரகசியமாக வைக்கப்பட்டு, வாய்வழிச் செய்தியாக மக்களுக்கு தெரிவிக்கப்படும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் இந்த முறை மக்களுக்கு தகவலைச் சரியாக கொண்டுபோய் சேர்க்கத் தவறிவிட்டது. வேலை நிறுத்தம் தோற்றதுடன் மட்டும் அல்லாமல், பல துடிப்புள்ள, அர்ப்பணப்பான புரட்சிகர தலைவர்கள் சுட்டு வீழ்த்தப் பட்டனர்.

எப்படியோ, வேலை நிறுத்தத்தின் தோல்வி, ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலமாகத்தான் அரசைத் தூக்கியெறிய முடியும் என்பதைத் தெளிவாக்கியது. அதனால், ஆயுதப் போராட்டம் முடுக்கிவிடப்பட்டு, கூர்மையாக கப்பட்டு கடைசியாக அரசுப்படைகளை வீழ்த்துவது துரிதப்படுத்தப்பட்டது.

அச்சமயத்தில் நாங்கள் விவசாயிகளுடன் ஆன உறவை இன்னும் நெருக்கமாக்கிக் கொண்டோம். விடுவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், சட்ட ஒழுங்குமற்றும் குற்றவியல் விதிகளுடன் கூடிய புரட்சி நிர்வாகம் ஒன்றை நாங்கள் நிறுவினோம். அங்கு நாங்கள் நீதி நிர்வாகத்தை உருவாக்கினோம்; உணவு வகைகளை விநியோகித்தோம்; வரிகளை விதித்தோம்.

எங்களைத் தோற்கடிக்க முடியாது என்பது தெளிவாகிவிட்டது. ஓரியண்ட்டோவில் உள்ள ஒவ்வொரு வழியும், எதிரி சாவைச் சந்திக்கும் முனையாக மாறிவிட்டது. அணி எண் இரண்டைத் தலைமை ஏற்று நடத்தி வந்த கமிலோ சியன்புகோஸுக்கும், புரட்சியின் மற்றொரு வீரனான அன்ட்டனியோ மாகியோவின நினைவைப் போற்றும் வகையில் பெயரிடப்பட்டிருந்த அணி எண் எட்டாவதின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்த எனக்கும், கமகுவே பிராந்தியத்தைக் கடந்து சென்று, எதிரியின் தகவல் தொடர்புச் சாதனங்களைத் துண்டிக்கும் விதத்தில் லாஸ் வில்லாசில் தளத்தை நிறுவுமாறு உத்தரவிடப்பட்டது.

இந்த நடவடிக்கை எங்கள் படைபலத்திற்கும் இராணுவத்திற்கும் இடையே இருந்த இடைவெளியை மாற்றிவிட்டது. தலா 80 பேரும் 140 பேரும் இருந்து, எங்களது இரு சிறு அணிகள், ஓவரை மாத்தத்திற்கும், ஆயிரம் பேர் அடங்கிய எதிரி இராணுவம் சுற்றி வளைத்துத் தாக்கியதையும் மீறி அதனுடன் பொருது, கமகுவே பள்ளத்தாக்கைக் கடந்துவிட்டன. அதை நாங்கள் சாதித்து விட்டோம். தீவு இரண்டாக பிளக்கப்பட்டது.

தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் இல்லாமல், எளிதில் இடம் பெயரும் தன்மை இல்லாமல்,

நவீன போர்க்களத்தின் அடிப்படை ஆயுதங்கள் கூட இல்லாமல் இருசிறிய அணிகள், வெகுவாகப் பயிற்சி எடுத்துள்ள, கணிசமான ஆயுதங்கள் வைத்துள்ள இராணுவத்தை எதிர்த்துப்போரிட முடியும் என்பது விநோதமாக, புரிந்து கொள்ள முடியாததாகத் தென்படும். இதற்கு அடிப்படை இரண்டு பிரிவினரின் வேறுபட்ட குணம்சம்தான். கெரில்லாப் போராளி எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அசௌகரியமாக இருக்கிறானோ, எவ்வளவு கெவ்வளவு இயற்கையின் கடுமையை அனுபவித்து வருகிறானோ, அவ்வளவுக் கெவ்வளவு வீட்டில் இருப்பதாக உணர்கிறான்; அவனது கட்டுப்பாடும், மனஉறுதியும் மிக உயர்ந்து காணப்படுகிறது. அவனது பாதுகாப்பு உணர்வு உச்சத்தில் இருக்கிறது. அதே சமயம், அவன் சந்திக்கும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், ஒரு நாணயத்தை கண்டிப்போட்டு அதிர்ஷ்டத்தை நம்புவதுபோல, அபாயத்தை எதிர்கொள்கிறான். அதனால், ஒரு கெரில்லாப் போராளிக்கு மோதலைத் தொடர்ந்து அவன் உயிர் பிழைத்து இருக்கிறானா இல்லையா என்பது முக்கியமில்லாமல் போய்விடுகிறது.

புரட்சிப் படையின் மேம்பட்ட நிலை நாங்கள் லாஸ் வில்லாசில் நுழைந்தவுடன் தெளிவாகப் புலப்பட்டது. ஜூலை 26 இயக்கத்தின் பிரபலம் அனைவரிடமும், அணைத்து இடங்களிலும் பெருகியது;

போராளிகள் விவசாயிகளிடம் கொண்டிருந்த அவநம்பிக்கை, அவர்கள் மீதான நேசமாகவும், அவர்களது நன்னடத்தை மீது ஏற்பட்ட மதிப்பாகவும் மாறிவிட்டது. கிராமப் புற வாழ்க்கை குறித்த அவர்களின் அறியாமை கிராமவாசிகளின் தேவைகள் என்ன என்பது குறித்த எமது துன்பங்களின் மறுபக்கம் காத்திருந்த சுதந்தரத்தின் வருங்காலத்தை அவர்கள் இப்போது தரிசிக்கிறார்கள். இடிமுடிவுகளை அடைவதற்கு நாங்கள் வெகுதூரம் பயணப்பட வேண்டி இருந்தது. வெகுவாக எங்களை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. உணமையான போராட்டங்களின் ஊடாக, எங்களது ஆயுதப் போராட்டம் பண்பு ரீதியாக வெகுவாக மாற்றம் அடைந்தபோது, கெரில்லாக்களின் சமூக கலவையும், எங்கள் தலைவர்களின் சித்தாந்த புரிதல்களும் மாறுதல் அடைந்திருந்தன. இது தவிர்க்க முடியாமல் நடந்தது. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு மோதலும், ஒவ்வொரு போரும், அவர்களை விசாலப்படுத்தியது; விரிவாக்கியது. அதனால் அதில் பங்கேற்றவர்களிடம் மாறுதல் ஏற்பட்டது. இதுதான் புரட்சியின் வளர்ச்சியின் பாதை; ஒவ்வொரு நடப்பிலிருந்தும் கற்று உயர்வது. □

(வெற்றி நமதே—சே. குவேரோ படைப்பு களும் உரைகளும்; வெளியீடு: சென்னை புகல்)

அப்போதெல்லாம் புதுவையில் விடுதலை இயக்கமே கிடையாது. விடுதலை இயக்கம் ஒன்று இருந்தால் தானே ஆதிக்கவோ எதிர்க்கவோ முடியும் பாரதிதாசனை பிரெஞ்சு ஆதரவாளர் என்று கூறுவது தவறு.

□

வ. சுப்பையா பார்வையில் பாவேந்தர்

□

[பாவேந்தர் பாரதிதாசன் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கத்தின் முதல் பகுதியில் (பாலம், ஏப்ரல் '90) அவரது இளமைக் காலம் பற்றியும், அவருக்குத் தமிழ்க் கல்வி புகட்டிய முப்பெரும் ஆசான்கள் பற்றியும் அவரது ஆசிரியப் பணி பற்றியும், பாரதியாரோடு அவர் கொண்டிருந்த நட்பு பற்றியும், தெரிந்து கொண்டோம். இரண்டாம் பகுதியில் (பாலம், மே 90) அவரது இவ்வாழ்க்கைப் பற்றியும், தொடக்க காலத்தில் அவர் கடவுள் பக்தராகவும் ஆந்திய தேசியக் கவிஞராகவும் விளங்கியது பற்றியும், அவரது தமிழ்ப் புலமை பற்றியும் அவர் சுய மரியாதை இயக்கத்தவராக மாறியது பற்றியும், 1946 வரையிலான அவரது இலக்கியப் பணி பற்றியும் தெரிந்து கொண்டோம்.

1946க்குப் பிறகு பாவேந்தரின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் பற்றிப் போதிய விவரங்கள்—உண்மை விவரங்கள் இன்னும் ஏடறியவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். குறிப்பாகச் சொன்னால், '46 க்கும் '64க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் பாவேந்தரின் அரசியல் சிந்தனையிலும் செயற்பாட்டிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைத் துல்லியமாக அறிந்து கொள்வது கடினமாய் உள்ளது. மன்னர் மன்னன் தனது கறுப்புக் குயிலின் நெருப்புக் குரல் நூலின் இரண்டாம் பாகத்தையும் எழுதி முடித்து வெளியிட்டால் இக்குறை நீங்க வாய்ப்புண்டு. பூம்புகார் பிரசுரம் வெளியிட்டுள்ள காதல் பாடல்கள் எனும் தொகுப்பிலும், வேறு சில நூல்களிலும் தரப்பட்டுள்ள பாவேந்தர் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் 1946 க்குப் பிந்திய நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கும்போது மிக முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் குறிப்பிடாமல் விடப்பட்டிருப்பது கவனத்துக்குரியது. (வேண்டுமென்றே விடப்பட்டதா, தவறுதலாய் விடுபட்டதா என்பதை நம்மால் சொல்ல முடியாது.) எடுத்துக்காட்டாக 1928இல் பாவேந்தர் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சேர்ந்தார் என்று தெரிவிக்கும் இந்த வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், 1949இல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்கப்பட்டபோது பாவேந்தரும் அதில் இணைந்தார் என்பதையும், வெகுவினையில் அவர் தி.மு. கழகத் தலைவர்களிடமும் கசப்புறார் என்பதையும் குறிப்பிடவே இல்லை. அதேபோல், 1955இல் புதுவை சட்டமன்றக் தேர்தலில் அவர் வெற்றி பெற்றதைக் குறிப்பிடும் இந்தக் குறிப்புகள் அதற்கடுத்த தேர்தலில் அவர் போட்டியிட்டுத் தோற்றதைச் சொல்லவே இல்லை.

எனவேதான் பாவேந்தரின் வாழ்க்கையில் 1946க்குப் பிறகு நிகழ்ந்தவற்றை உள்ளது உள்ளபடி தெரிந்து எழுத வேண்டுமானால் ஏற்கனவே ஏதேறி இருப்பவற்றை மட்டும் நம்பிக் கொண்டிருக்க முடியாது. அவரோடு பழகியவர்கள், அவரை நேரில் அறிந்தவர்கள், அவரது பொது வாழ்வில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கம் செலுத்தியவர்கள் என்று ஒரு சிலர் இன்றும் நயமிடையே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்களில் சிலரைப் பேட்டி காண்பது உண்மை விவரங்களை அறிய உதவும் என நம்புகிறேன். கற்பூரச் சொற்கோ கட்டுரைத் தொடரில் இடையிடையே இந்தப் பேட்டிகளை வெளியிட எண்ணியுள்ளேன். இந்த வரிசையில் முதலாமவராக நான் தேர்ந்தெடுத்து பேட்டி கண்டது தோழர் வ. சுப்பையா அவர்களை.

புதுவை விடுதலை இயக்கத்தின் தனிப் பெரும் தலைவர், இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் முக்கியத் தலைவர்களில் ஒருவர். பாவேந்தரின் நெருங்கிய நண்பர்—தோழர்

வ. சுப்பையா அவர்களை 19-5-90இல் புதுவையில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அலுவலகமான அவரது இல்லத்தில் நானும் பாலம் இதழின் சார்பில் தோழர் அதியமானும் சந்தித்தோம்.

வயது 80. பற்பல நோய்களின் நீடித்த தாக்குதல். மருத்துவமனை ஆனாலும், வீடு ஆனாலும் அறைக்குள் அடைபட்டிருக்கும் நிலை. எழுந்து நடமாட முடியாது. இந்நிலையிலும் ஆலோசனை கேட்டும் உதவி கேட்டும் வந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். இன்முகம் அவருக்கு இயற்கை. இன்சொல் மட்டுமே பேசவரும் போலும்.

இதற்கு முன்பு ஒரு முறைதான் சந்தித்திருக்கிறேன், அதுவும் அறிமுகத்தோடு முடிந்து போனது. ஆனால் நெடுநாள் பழகியவர் போல் என்னிடம் பேசுகிறார்.

தோழர் வ. சுப்பையா அளித்த இரண்டு மணி நேர தனிப் பேட்டியை இங்கே தொகுத்தளிக்கிறேன். 'வ.சு' என்பது அவரைக் குறிக்கும்; 'தி' என்னை.]

□

தி : நீங்கள் பாவேந்தரின் நண்பர். அந்த முறையில் உங்களைப் பேட்டி காண வந்துள்ளேன். பாவேந்தரை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் அவர் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணின் வரலாற்றுப் பின்னணியிலிருந்து தொடங்குவதுதான் சரியாய் இருக்குமென நினைக்கிறேன். பாவேந்தர் பிறந்த போதும் — நீங்கள் பிறந்த போதும்— இந்தப் புதுவை மண் பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்திடம் அடிமைப்பட்டிருந்தது. புதுவை விடுதலைப் போராட்டத்தின் தனிப் பெரும் தலைவர் நீங்கள். அந்த முறையில் இந்த விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றை சுருக்கமாய்ச் சொல்லுங்கள்.

வ.சு. : புதுவை விடுதலைப் போராட்டம் பற்றி ஒரு விரிவான நூல் எழுதியுள்ளேன். விரைவில் அது வெளிவரும். இப்போது நீங்கள் கேட்பதால் சுருக்கமாய்ச் சொல்கிறேன். புதுவை விடுதலைப் போராட்டம் 1935ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்கியது எனலாம். இங்கு தொழிலாளி வர்க்கம்தான் விடுதலைப் போராட்டத்துக்குத் தலைமையேற்றது. இந்திய தேசிய இயக்கம் போல் முதலாளித்துவத் தலைமை இல்லை.

ஆனால் அதற்கு முன்பே இந்திய விடுதலை இயக்க வீரர்கள் பலரும் புதுவைக்கு வந்து தங்கினார்கள். பாரதியார் அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு 1908இல் இங்கு வந்தார். வ. வே. சு. ஐயர் தலைமறைவாகவே இங்கு லாந்திலிருந்து தப்பி இங்கு வந்து சேர்ந்தார்— 1909இல் வந்து சேர்ந்தார்.

அடுத்து சிலமாதங்களில் அரவிந்தர்—அரவிந்த கோஷ்—வந்து சேர்ந்தார். வங்கப் பிரிவினையை எதிர்த்து 1905இல் பெரிய எழுச்சி ஏற்பட்டது. அரவிந்தர் பரீராடாவில் கல்லூரி முதல்வராக இருந்தவர். இங்கிலாந்து சென்று ஐ. சி. எஸ். படித்தவர். வேலையை உதறிவிட்டு போராட வந்தார். ஆயுதப் போராட்டம் தான் வழி என்று நம்பினார். ஆயுதங்கள் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டார். பிரிட்டிஷ் அரசு அவரைக் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தது. மாண்க்டோலா Conspiracy case (சதி வழக்கு) அவர்மீது போடப்பட்டது. சி. ஆர். தாஸ் அவருக்கு ஆஜராகி, ஜமீனில் விடுதலை செய்தார். அரவிந்தர் சந்திர நாகூரில் கப்பலேறி பாண்டிச்சேரிக்கு வந்து விட்டார். பாரதி, வ. வே. சு. ஐயர் எல்லாம் சேர்ந்து அவரை ஓரிடத்தில் தங்க வைத்தார்கள். அப்புறம் அவர் யோகி ஆகிப் போய் விட்டார்.

தி : அந்தக் காலத்தில்தான் வ.உ.சி கூட வந்தாரில்லையா?

வ.சு. : வ.உ. சிதம்பரனார் இங்கு வரவில்லை. வ. வே.சு. ஐயர்தான் வந்தார்.

தி : பாரதிதாசன் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்பில் சிதம்பரனாரால் இவருக்கு நாட்டுப்பற்று வந்தது என்பது பால் ஒரு குறிப்பு உள்ளது...

வ.சு. : செய்திகளை அறிந்து inspiration (உத்வேகம்) ஏற்பட்டிருக்கலாம். வ.உ.சி.

பாலம்

இங்கு வரவே இல்லை. வ.வே.சு. ஐயர் தான் இங்கிலாந்திலிருந்து வந்தார். அங்கு ஒரு சதி வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டு...

தி : இந்த வ.வே.சு தானே பின்னால் சேரன் மாதேவி குருகுல சம்பவத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்?

வ.சு. : அவரேதான். வ.வே. சுப்பிரமணிய ஐயர்.

தி : தாடி வைத்திருப்பார்?

வ.சு. : ஆமாம்.

தி : அப்போது இங்கே பிரெஞ்சு ஆட்சி. இந்த இந்திய விடுதலை வீரர்களுக்கெல்லாம் புதுவை புகலிடமாகப் பயன்பட்டது என்கிறீர்கள்?

வ.சு. : நல்ல புகலிடமாகவே பயன்பட்டது. பிரான்சிலிருந்து பாண்டிச்சேரிக்கு வாரம் 2 கப்பல் வந்து கொண்டிருக்கும், சரக்குப் போக்குவரத்துக்காக... இது Free port (தடையிலாத் துறைமுகம்). customs மற்ற விவகார மெல்லாம் கிடையாது. விடுதலை வீரர்களுக்கு இது ரொம்ப வசதி மேலும் வங்கப் புரட்சி யாளர்கள் சந்திரநாகூர் வழியாக இங்கு வருவது சுலபமாய் இருந்தது. ஆயுதம் வாங்க, கொண்டு வர, கொண்டு போக... எல்லா வற்றுக்கும் வசதி.

தி : இந்தப் புரட்சியாளர்கள் இங்கு தங்கியிருக்கும் போது பிரெஞ்சு அரசுக்குத் தொல்லை தரமாட்டார்கள் இல்லையா?

வ.சு. : ஆமாம், ஆமாம். அவர்களுக்கு இந்திய விடுதலைதான் முக்கியம். அதற்காகவே இங்கு வந்தார்கள்.

தி : அந்தக் கால கட்டத்தில் புதுவையில் விடுதலை இயக்கம் ஏதாவது உண்டா?

வ.சு. : கிடையாது. அதற்கான கட்டாயமும் இங்கு அப்போது ஏற்படவில்லை. பிரித்தானிய ஆட்சியைப் போல் பிரெஞ்சு ஆட்சி அவ்வளவு கொடுமையானதல்ல என்ற எண்ணம் நிலவியது. இந்தியாவிலும் கூட போராட்டம் அப்போது அவ்வளவாகத் தீவிர மடையவில்லை. 30க்குப் பிறகுதான் தீவிர மடைந்தது.

தி : அக்காலத்தில் புதுவையில் தேசிய விடுதலை இயக்கம் நடத்தும் எண்ணமே இல்லாமற் போனதற்குப் புறக் காரணங்கள் என்ன?

வ.சு. : பிரெஞ்சுக்காரன் முதலில் கால் வைத்தது குரத்தில் தான்—1666ஆம் ஆண்டு. வைரம் பட்டை தீட்டும் தொழிலுக்கு உலகிலேயே பெயர் பெற்ற இடம் குரத். இந்தத் தொழிலுக்காக ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து வைரம் கொண்டு வர எண்ணி, ஆப்பிரிக்க நாடுகளைப் பிடிக்க எண்ணினான். —பிற்காலத்தில் பாண்டிச்சேரியில் கால் வைத்தான். இந்தோசீனாவிலும், மடகாஸ்கரிலும் பிரெஞ்சு ஆதிக்கம் இருந்தது. அங்கெல்லாம் போய் வருவதற்கு பாண்டி நல்ல இணைப்புமையமாகப் பயன்பட்டது. பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்துக்கு இதுதான் பிரதானம். அடுத்தபடியாக, தொழில் உற்பத்திப் பண்டங்களைக் கொண்டு வந்து விற்கிறது. ஐப்பானியப் பண்டங்களையும் இறக்குமதி செய்து குறைந்த விலையில் விற்கிறது. பிரிட்டிஷ் ஆந்தியாவுக்கு இவற்றைக் கடத்தி பிரிட்டனுடன் வியாபாரப் போட்டியை உண்டுபண்ணியது. இதனால் ஆதாய மடைந்த பல்வேறு சமூகப்பகுதிகளும் பிரெஞ்சு அரசுக்கு ஆதரவாய் இருந்தன. சாதாரண மக்கள் — விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள்—கடும் சுரண்டலுக்கு ஆட்பட்டாலும், வேறு பல சமூகப் பகுதிகள்—நடுத்தரமானவர்கள், படித்தவர்கள் உட்பட—அக்காலத்தில் புதுவை விடுதலைப் பற்றி யோசிக்கவே இல்லை. இங்கு விடுதலை இயக்கம் 1930க்குப் பிறகுதான்—1935இல்—தொடங்கியது. அதுவும் தொழிலாளி வர்க்கம்தான் தொடங்கியது. 250 ஆண்டுகளுக்கு மேல் நிலவிய காலனி ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலைப் பெற்றுத் தந்தது.

தி : இந்தப் பின்னணியில் பாவேந்தருக்குப் பிரெஞ்சு அரசு பற்றி சாதகமான கருத்துகள் ஏற்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் முழுக்கங்கள்—சுதந்திரம், சமத்துவம், சமூகாதரத்துவம்—அவரது தத்துவக் கண்ணோட்டத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கம்...

வ. சு. : அதவும் இருக்கலாம். ஆனால் அதை மட்டும் சொல்ல முடியாது. அவர் ஒரு தேசிய வாதி முதலில் இந்திய தேசியக் காங்கிரசைத் தான் ஆதரித்தார். 1922ஆம் ஆண்டு ஒத்துழையாமை இயக்கம் தோல்வியடைந்த பிறகு கதர் இயக்கம் தொடங்கியது. எல்லாரும் கதர் உடுத்த வேண்டும் எனப்பட்டது. அது காங்கிரசுக்கு ஓர் அடையாளமாயிற்று. 1922ஆம் ஆண்டு அந்தக் கதர் இயக்கம் நடைபெற்ற காலத்தில் பாரதிதாசன் இங்கு கதர் சுமந்து விற்றார். அவரும் ஜெகநாதக் கிராமணியும் வேறு சிலரும் தோளில் கதர்த் துணிகளைச் சுமந்து கொண்டு, காந்தி, நேரு வீதிகளில் (இப்பொழுது பெயர்) மக்களிடத்தும் கடை கடையாகச் சென்றும் கதர்த் துணி விற்றனர். அன்னியப் பொருட்களைப் புறக்கணிக்குமாறு பிரசாரமும் செய்தனர். அந்தக் காலகால நேரில் பார்த்தவன் நான். பாரதிதாசன் நெடுநாள் வரை கதர் வேட்டி, முரட்டுக் கதர் கோட்டு, பூப் போட்ட கதர் மேலாடை அணிந்திருப்பார்.

தி : பாரதியார், வ. வே. சு ஐயரெல்லாம் இந்தியப்பகுதியில் பிறந்து வளர்ந்தவர்கள். இங்கு புகலிடம்தேடி வந்தார்கள். ஆனால் பாவேந்தர் இங்கேயே பிறந்து வளர்ந்தவர். அவர் தேசியவாதி என்று சொல்லும் போது பிரித்தானிய அரசை எதிர்ப்பது போலவே பிரெஞ்சு அரசையும் எதிர்ப்பது அவசியமல்லவா?

வ. சு. : நான்தான் முதலிலேயே சொன்னேன். அப்போதெல்லாம் இங்கு விடுதலை இயக்கமே கிடையாது. விடுதலை இயக்கம் ஒன்று இருந்தால் தானே ஆதரிக்கவோ எதிர்க்கவோ முடியும். அவரை பிரெஞ்சு ஆதரவாளர் என்று சொல்வது தவறு. அப்போதைய நிலைமையை அறியாதவர்கள் தான் இப்படிச் சொல்வார்கள். அவர் தேசியவாதி.

தி : அதாவது 1928க்கு முன்பு?

வ. சு. : ஆமாம்.

தி : கதர் இராட்டினப் பாட்டு, மதுவிலக்குப் பாட்டு, தொண்டர் படைப் பாட்டு எல்லாம் அப்போது எழுதியிருக்கிறார்.

வ. சு. : ஆமாம். அப்போது கடவுள் பக்தி கூட இருந்தது.

தி : அந்த ஆரம்பகட்டத்தில் இங்கு ஒரு சிலர் பிரெஞ்சு அரசை எதிர்த்துப் போராடும் அவசியத்தை உணர்ந்திருந்தாலும், 'இது சிறு பகுதி, இந்தியா விடுதலை பெற்றால் அப்புறம் இது எளிதில் வீழ்ந்து விடும், எனவே இந்திய விடுதலைதான் முதற்பணி' என்று கருதியிருக்கலாம் அல்லவா?

வ. சு. : ஆமாம். அதுதான் சரி. இது இந்தியப் புரட்சிக் காரர்களுக்குப் புகலிடமாகப் பயன்பட்டது மட்டுமல்ல. பிரான்சிலிருந்து பாண்டிச்சூ வாரத்தில் 2 கப்பல் வந்து கொண்டிருக்கும். இங்கிருந்து கப்பல் அடிக்கடி கல்கத்தா போகும். உலகப் புரட்சியாளர்களுக்கு வேண்டிய ரிவால்வர், மற்றவை எல்லாம் இங்கிருந்துதான் போகும். சந்திரநாகூர் (பழைய பிரெஞ்சிந்தியப் பகுதி, இப்போது மேற்கு வங்கத்தில் இருப்பது) வழியாகப் போய்ச் சேரும். சிற்பாடு தமிழகப் புரட்சி வீரர்களுக்கும் இங்கிருந்து தான் ஆயுதம் போகும். 1927-28 இல் மாணவனாய் இருந்த போது நானும் இதில் ஈடுபட்டேன்.

தி : இன்னொரு தகவல் சொல்லப்படுகிறது— பாரதியார் இங்கிருந்து பாரத தேவி பொம்மை செய்ய வைத்து, அதற்குள் துப்பாக்கியை மறைத்து வைத்து அனுப்பியதாக; பாவேந்தரும் அதற்கு உதவியிருக்கிறார்...

வ. சு. : உண்மைதான். அது சரியான தகவல்.

தி : வாஞ்சி நாதன் ஆஷ் துரையை சுட்டுக் கொல்வதற்குப் பயன்படுத்திய துப்பாக்கி பாரதிதாசன் கொடுத்ததுதான் என்றும் சொல்கிறார்கள்...

வ. சு. : அது நம்மால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. பொதுவாகப் பாவேந்தரும் இந்த வேலைகளில் ஈடுபட்டார் என்று தான் சொல்லமுடியும்... ஒரு சுவாரசியமான செய்தி உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். பாரத தேவி சிலை செய்த போதே ரிவால்வரை மறைத்து வைப்பதற்கு ஏற்ற முறையில் செய்யப்பட்டது. துப்பாக்கிக் குழலை மறைக்க வேண்டும்

பாலம்

என்பதற்காகவே கையை நீட்டி வைத்தும், சேலை தொங்குவது போலவும் அமைக்கப் பட்டது...

தி : பாரதியாரிடம் நட்பு கொண்டதுதான் பாவேந்தரின் பொதுவாழ்வுத் தொடக்கம் என்று கொள்ளலாமா?

வ.சு. : ஆமாம். அதுதான் சரி. இன்னும் சொல்லப் போனால் அவர் பிற்காலத்தில் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சேருவதற்கும் பாரதியாரிடம் பெற்ற பயிற்சியே தூண்டுதலாய் இருந்தது.

தி : சாதி கருதாமையைச் சொல்கிறீர்கள்...

வ.சு. : ஆமாம் சமத்துவ நோக்கு, ஆதிக்க எதிர்ப்பு எல்லாம்தான்.

தி : பிறகு அதற்கு வருவோம். இப்போது தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது...வாத்தியார், அதாவது பாவேந்தர் தேர்தலில் இன்னாரை ஆதரித்தார், இன்னாரை எதிர்த்தார், தேர்தல் தகராறை ஒட்டி சிறைக்குப் போனார் என்றெல்லாம் வருகிறதே, அப்போது இங்கே சட்டசபை ஏதாவது இருந்ததா?

வ.சு. : பிரதிநிதி சபை இருந்தது, ஊராட்சிகள் இருந்தன. ஆனால் அதை ஜனநாயகம் என்று சொல்லமுடியாது. வரம்புக்குட்பட்ட வாக்குரிமைதான். பிரதிநிதி சபைக்கு ஆலோசனை கூறும் அதிகாரம் தான். அதிகாரமெல்லாம் பிரெஞ்சு கவர்னருக்குத்தான்.

தி : இந்தத் தேர்தலில் தனிப்பட்ட முறையில் போட்டியிட்டார்களா? அல்லது அரசியல் கட்சிகள் சார்பிலா?

வ.சு. : தனிப்பட்ட முறையில்தான். அரசியல் கட்சியெல்லாம் கிடையாது. சாதி, சமய அடிப்படையில் கட்சிகள் இருந்திருக்கலாம். தனிப்பட்டவர்களின் கோஷ்டிகள் இருந்தன. இவர்கள்தான் தேர்தலில் அடித்துக் கொண்டார்கள். இவர்களை மோத விட்டு பிரெஞ்சு ஆட்சி தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டது.

தி : பாவேந்தர் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சேர்ந்தது பற்றி சொல்ல வந்தீர்கள்...

வ.சு. : சொல்கிறேன். 1925இல்தான் பெரியார் சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார். 1928 ஆம் ஆண்டில் பாவேந்தர் அந்த இயக்கத்தில் சேர்ந்து செயல்படத் தொடங்கினார்.

தி : புதுவையில் பாவேந்தர் சேருவதற்கு முன்பே வேறு யாராவது சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சேர்ந்தார்களா?

வ.சு. : 1926 கடைசியில் பெரியாரே புதுவையில் கூட்டம் பேசினார். முத்தியால் பேட்டையில் அந்தக் கூட்டம் நடந்ததாக நினைவு. அப்போது சிலர் மனமாற்றமடைந்து அவர் முன்னிலையில் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சேர்ந்தார்கள். சில சாதி இந்துக்கள் கல்லால் அடித்தார்கள். "அடித்தால் அடியுங்கள்" என்று சொல்லிவிட்டு பெரியார் பேசினார். அது ஒரு எழுச்சியை உண்டுபண்ணியது.

தி : அக்காலத்தில் பாண்டியில் அவ்விக்கத்தில் சேர்ந்தவர்களில் பாரதிதாசன் தான் முக்கியமானவர் என்று சொல்லலாமா?

வ.சு. : ஆமாம்.

தி : பாவேந்தர் ஆசிரியராக இருந்து கொண்டே சுயமரியாதை இயக்கத்திலும் செயல்பட்டிருக்கிறார். அரசு தடையேதும் போடவில்லையா?

வ.சு. : ஆசிரியராக இருந்துகொண்டே தான் தேசிய இயக்கத்தில் இருந்தார். அந்த போல் ஆசிரியராக இருந்து கொண்டேதான் சுயமரியாதை இயக்கத்திலும் இருந்தார். அரசு தடையேதும் செய்யவில்லை.

தி : சுயமரியாதை இயக்கத்துக்காகப் பாவேந்தர் ஆற்றியபணி குறித்து சொல்லுங்கள்...

வ.சு. : 1928இல் அவர் அந்த இயக்கத்தில் சேர்ந்து, பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளைப் பரப்பும் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். குடியரசு ஏட்டில் கவிதை, கட்டுரை எல்லாம் எழுதினார். மேலும் பல சிறுசிறு ஏடுகளிலும் எழுதினார். மாநாடு, பொதுக் கூட்டமெல்லாம் பேசினார். அக்காலத்தில் தோழர் ப. ஜீவானந்தம் தமிழகமெங்கும் சுயமரியாதைக் கொள்கைகளைப் பரப்பி வந்தார். அவர் புதுவைக்கு வரும் போதெல்லாம் பாரதிதாசனை சந்திப்பார்.

தி : உங்களுக்கு அந்த இயக்கத்தில் தொடர்பு இருந்ததா?

வ.சு. : 1926ஆம் ஆண்டில் நான் காந்தியியின் தேசியக் கருத்துகளை ஏற்றுச் செயல்பட்டு வந்தேன். எனறாலும் புரட்சிக் கருத்துகளின்பால் வேகமாக ஈர்க்கப்பட்டேன். சுயமரியாதை இயக்கக் கூட்டங்களுக்குப் போவதுண்டு. "குடியரசு" படிப்பேன். அவர்களது வெளியீடுகள் படிப்பேன். இப்படிக்கூட்டங்களுக்குப் போய் வந்த போதுதான் பாரதிதாசனை அடிக்கடி சந்தித்து நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

(அடுத்த இதழிலும்) □

படிப்பினைகளையும் அனுபவங்களையும் சிறுகதைக் கலையாக மாற்றுவதில் இளையவன் வெற்றி பெற்றுள்ளார்

இளையவனின் சிறுகதைத் தொகுப்பான இந்நூலில், 12 கதைகள் உள்ளன. 32 வயதான ஈழத்து இளைஞரின் முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பு இது. 1979 — 1987 காலகட்டத்தில் ஈழத்து மக்களின் வாழ்விலும், விடுதலைப் போராட்டத்திலும் பங்கேற்ற ஒரு படைப்பாளியின் அனுபவங்களையும், தத்துவப் பார்வைகளையும், கலைத்திறனையும் பிரதிபலிக்கும் கதைகள் இவை.

இக்கதைகளைப் படிக்கும் போது, ஒரு பத்தாண்டுக் காலத்தில், சிறுகதைக்கலையில் இளையவனின் படிப்படியான வளர்ச்சியை உணர முடிகிறது. கதைக்கருவைத் தேர்ந்தெடுத்தல்பாத்திரப்படைப்பு, மையக் கருத்தை நன்கு வெளிப்படுத்துதல், சீரான கட்டமைப்பு, சொற் கட்டு, இவற்றில் இந்த ஆசிரியரின் ஆற்றல் புலனாகிறது.

பட்டிமாடுகளை மேய்க்கின்ற இடத்தில் சிங்களவர்களால் தான்படும் தொலைகளை 'உலகத்தின் கவன'த்திற்குக் கொண்டு வர 'முயற்சி' செய்யும் தவத்தான், ஓர் அருமையான, புதுமையான பாத்திரம். "யூ நோ தமிழ்—சிங்களப் ப்ராப்ளம்; திஸ் லாண்ட்?" என்று அந்தப் பகுதி வழியே செல்லும் கூற்றுலாப் பயணிகளான வெள்ளைக்காரத் தம்பதிகளிடம் அரைகுறை ஆங்கிலத்தில் கேட்கிறான்; மாடு மேய்க்கும் இந்த இளைஞனின் கேள்வி, மிகவும் பொருள் பொதிந்தது. இலங்கையின் இனப்பிரச்சனை எந்தளவிற்கு

"இலக்கிய முழுமையுடன் வெளிவந்த, இயக்கப் போராட்டம் பற்றிய" புனைக்கதை ஆசிரியர்களில்—1980 ஆம் ஆண்டுகளின்போது தரமான சிறுகதை எழுதியுள்ளவர்களில்—இளையவனுக்கும் ஓர் இடமுண்டு என்று என்னால் கூற முடியும்.

கல்வியறிவு இல்லாதவர்களையும் பாதித்துள்ளது, அவர்களையும் பங்களிப்பு செய்ய தூண்டியுள்ளது என்பதற்கு இக்கதை உதாரணமாகும்.

"ஏதோ தம்பி எங்களால் முடிஞ்சதை எண்டாலும் செய்ய வேண்டாமோ? ஆர் பெத்த பிள்ளையோ, எங்கடை விடிவுக்குத் தானே கஷ்டப்படுறியள்... எல்லாத்துக்கும் ஒரு முடிவு வராமலே போயிடும்?" என்று கைத்தறி நெசவாளன் மனைவி கூறுகிறாள் விடுதலைப் போராடிகளைத் தமது சொந்தப் பிள்ளைகளாகக் கருதும் தாய்மார்கள் ஈழத்தில் உள்ளனர் என்பதைப் "பாசம்" என்ற கதை, அழகாகச் சித்திரிக்கிறது.

சிங்கள ராணுவத்தின் அடக்கு முறைக்கு எதிரான போராட்டத்தில், தம்மைப் போன்ற அறுபது வயதுக் கிழவர்களையும் வாலிபர்கள் புறக்கணிக்கலாகாது; தங்களின் மானம் மரியாதை, அந்தஸ்தைப் பாதுகாப்பதற்கு, இளைஞர்கள் வகை செய்ய வேண்டும்; தங்களுக்கும் ஆயுதம் தர வேண்டும்; இதைச் செய்யாமல் "வூலி

பார்களே! எங்கே சென்றீர்கள்?" என்று சுப்பையா வாத்தியாரின் மனம் அரற்று கிறது.

சிங்கள ராணுவ முகாம்கள், துப்பாக்கிச் சூடு ஆகியவற்றால், முறிகண்டி என்னுமிடத்திலுள்ள தொன்மையான பிள்ளையார் கோயிலில் மக்களின் வழிபாடுகள் நின்று விடுகின்றன; பூசை செய்யும் ஐயரும் அன்றாடக் கடமையை ஒழுங்காகச் செய்ய இயலவில்லை. தமது கஷ்டகாலத்தை வாசகர்களிடம் வாய் விட்டுப் புலம்புகிறார் பிள்ளையார்! ஐம்பது அறுபது வருடங்களாகச் செல்வாக்குடன் இருந்த பிள்ளையாரின் 'பிரலாபம்,' ஒரு கலையான சிறுகதையாக இத்தொகுப்பில் உருவாகியுள்ளது; இளையவனின் கற்பனை வளத்திற்கு இது ஒரு நல்ல சான்று.

யாழ்ப்பாண மக்களிடையே சாதி உணர்வுகள் புரையோடிப் போயிருப்பதை, 'இன்றைய நாள்லும்' என்ற கதை, மிக அருமையாகப் படம் பிடிக்கிறது. 'சிங்கப் பூரான் கபே'யில் உணவு பரிமாறும் ஊழியரான மகேந்திரனிடம் காணப்படும் சாதி வெறியைக் கண்டு மனங்குமுறி, பாதிச் சாப்பாட்டில் எழுந்து விடுகிறான் கணேசன், 'இனிமேல் இப்படிப்பட்ட இடத்திற்குச் சாப்பிட வருவதைவிடச் சாப்பிடாமல் இருப்பதேமேல்' என்று சபதம் செய்து கொள்கிறான். யாழ் நகரப் புடவைக் கடை யொன்றின் சாதாரண சிப்பந்தியான கணேசனின் தர்ம ஆவேசம் நம் நெஞ்சில் 'சுரீர்' என்று

பார்லம்

பாய்கிறது. 'இதுவும் ஒரு காதல் கதை,'—இத்தொகுப்பிலுள்ள வித்தியாசமான படைப்புக்களில் ஒன்று. விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்டுள்ள தங்கராசனுக்கும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சென்னைக்குக் குடிபெயர்ந்துள்ள குடும்பத்தைச் சேர்ந்த நளினிக்கும் இடையே காதல் முகிழ்ப்பதையும், அது எவ்வாறு முறிய நேரிகிறது என்பதையும், ஒரு புதிய பார்வையில் சித்தரிக்கிறது இக்கதை. விடுதலை அமைப்பின் கட்டுப்பாட்டுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும், அமைப்புக்குக் கேவலம் நேரும்படி போராணிகள் நடந்து கொள்ளக்கூடாது என்ற உறுதியான எண்ணத்தின் பிரதிநிதியாக விளங்குகிறான் தங்கராசன்; சாதாரணப் பெண்ணான நளினியால் அவனது உணர்வுகளைப்பூரிந்து கொள்ள முடியவில்லை; யாழ்ப்பாணத்தில் அவளது உறவினர்கள் இப்போது யாரும் இல்லை என்பதால், தனது அண்ணனின் ஆதரவுடன் பாரீஸில் குடியேறலாம் என்று தங்கராசனுக்குக் கடிதம் எழுதுகிறாள், நளினி. அவள் ஒருசாதாரணப் பெண்; அதே அடிப்படையில் தான் அவளது சிந்தனை அமைய முடியும் நானும் அப்படியா? என்று தன்னைத்தானே கேட்டுக்கொள்கிறான், தங்கராசன்.

“இப்போது அவர்களைப் பிரித்து வைத்திருப்பது, ஆழம் காணமுடியாத இந்துப் பெருங்கடல் மட்டுமல்ல!”—இவை இந்தக் கதையின் இறுதி வரிகள்.

இளையவனின் படைப்பாற்றலுக்குச் சான்று பகரும் முத்தாய்ப்பான வரிகள்!

போராணிகளின் விடுதலை லட்சியத்தால் ஈர்க்கப்பெற்று, அவர்களின் கெரில்லாத் தாக்குதல்களுக்கு மறைமுக

மாகத் தம்மாவியன்ற உதவிகளைச் செய்கிறார், ஒரு பெட்டிக் கடைக்காரர். போராணிகள் தாக்குதல் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த நேரம் ஒருவர் சிங்கள ராணுவத்திடம் உளவு கூற முயலுவதைத் தடுத்து, கண்ணி வெடி வைக்கப்பட்டுள்ள இடத்தைக் காட்டுவதாகக் கூறி, சிங்கள ராணுவலாரியில் ஏறுகிறார்; “நான் திரும்பி வரமாட்டான். உங்களைப் போல காட்டிக் குடுக்கிறவையோடே சீவிக்கிற திலும் பார்க்க, சாகிறது மேல்” என்று கூறிவிட்டுச் செல்கிறார். கண்ணி வெடியில் எதிரிகளைச் சிக்க வைத்து விட்டுத் தாமும் பலியாகிறார். அவரது வீரச் செயலைத் ‘தியாகம்’ என்ற கதை சித்தரிக்கிறது.

“சிவப்புக் கோடு” என்னும் கதையில் வரும் கைலாசன், ஒரு விசித்திரமான பாத்திரம். அலுமினியத் தொழிற்சாலை ஒன்றின் சாதாரண ஊழியன் அவன். தொலை தூரத்திலுள்ள தொழிற்சாலைக்கு, தனது ஓட்டை சைக்கிளில் செல்கிறான். அது அடிக்கடி ரிப்பேர் ஆகி விடுகிறது. எனவே, காலை 7-30க்குள் அவன் தொழிற்சாலையை அடைய முடியவில்லை; மாணேஜர் சுந்தரம் பிள்ளை சரியாக 7.30க்கு வருகைப் பதிவேட்டில் ‘சிவப்புக் கோட்டைக் கீறி விடுவார். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு பிரச்சனையைச் சமாளிக்க முடியாமல்திண்டாடும் கைலாசன், குறித்த நேரத்தில் தொழிற்சாலைக்கு வர முயன்று தோல்வியுறும் கைலாசன், நம் அனுதாபத்தைப் பெறும் அருமையான பாத்திரப் படைப்பு!

காணி உறுதி எனும் கதை சொத்துடமையின் மீது மனிதனுக்கு இருக்கும் பேராசையை எவ்வளவு நயமாக சித்திரி

கிறது! நூலின் தலைப்புக்கு மிகப் பொருத்தமான இக்கதையை ஒரு நாவலாக விரித்து எழுதினால், இன்னும் நன்றாக இருக்கும்!

“தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் மீது, இனவாதப் போக்கைக் கட்டவிழ்த்து விட்டு வேடிக்கை பார்த்த சிறிலங்கா அரசு, 1979ல் பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்தது. அக்காலம் முதல் தமிழ் பேசும் மக்களின் போராட்டமானது, பல படிமுறை மாற்றங்களினூடாகவும் முனைப்படைந்து வளர்ந்தது. பல்வேறு படிப்பினைகளையும் அனுபவங்களையும் இக்கால நிகழ்வுகள் பெற்றுத்தந்தன” என்று தமது முன்னுரையில் இளையவன் கூறுகிறார். மேற்கண்ட படிப்பினைகளையும் அனுபவங்களையும் சிறுகதைக் கலை யாற்றுவதில் அவர் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றி பெற்றுள்ளார் என்பதில் ஐயமில்லை.

1980ஆம் ஆண்டுகளின் போது, புனைகதைத் துறையில், ஈழத்து இலக்கியப் படைப்பாளிகளில் மிக முக்கியமான ஒருவர் ரஞ்சகமார்; அவரது ‘மோகவாசல்’ என்னும் சிறுகதைத் தொகுதி இலக்கிய முழுமை வாய்ந்தது என்று, டாக்டர் கா. சிவத்தம்பி கூறுகிறார். (காண்க; ‘மல்லிகை’ வெள்ளி விழாமலர், ஜனவரி 1990).

எனினும், “இலக்கிய முழுமையுடன் வெளிவந்த, இயக்கப் போராட்டம் பற்றிய” புனைகதை ஆசிரியர்களில்—1980ஆம் ஆண்டுகளின் போது தரமான சிறுகதை எழுதியுள்ளவர்களில்—இளையவனுக்கும் ஓர் இடமுண்டு என்று என்னால் கூற முடியும். □

தி. க. சிவசங்கரன்

□

இந்தியாவில் அதிகாரம் பற்றிய புரிதல் யாது?

நிர்மல் கோஸ்வாமி

□

அவ்வப்போது ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் “இந்தியாவிலேயே அதிகாரமிக்க 25 அல்லது 50 நபர்கள்” பற்றிய பட்டியல் ஒன்று வெளியாகிறது. இந்தப் பட்டியல் கொஞ்சம் வேடிக்கையானதுதான். இதை வெளியிடும் ஆசிரியர்களுக்கு அதிகாரம் பற்றிய மிகமிக சாதாரணமான புரிதல் இருப்பது நகைச்சுவைக்குரிய விஷயம்.

இந்தியாவில் அதிகாரம் என்பது அடிக்கடி விவாதிக்கப்படுகின்ற ஒரு விஷயமாக ஆகி வருகிறது. இது வரவேற்கத்தக்கதுதான். இருந்தாலும் இந்த விவாதத்தில் அதிகாரத்தின் முறைப்படுத்தப்பட்ட வடிவங்களும் படிநிலை அமைப்புக்களான நிறுவனங்களும் வருவதில்லை. சாதாரண வாசகர்களுக்கு விவாதம் இந்த விஷயங்களைச் சொல்வதில்லை. மேலாதிக்கம் செலுத்தும் பல்வேறு அமைப்புக்களின் நலன்கள் எவ்வாறு ஒத்துப்போய் அதிகாரக் கொடிகால்கள் (Command Posts) உருவாகியுள்ளன என்பது விளக்கப்படுவதில்லை.

இங்கிலாந்தை எடுத்துக்கொண்டால், அரசாங்கத்தைத் தவிர ஆக்ஸ்போர்ட் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள் சிலர், கானடர்பரி ஆர்ச்சிஷப், இங்கிலாந்து வங்கி ஆளுனர், டைம்ஸ் பத்திரிகை ஆசிரியர் ஆகியவர்கள் அதிகாரம் உடையவர்களாக இருந்துவந்துள்ளனர். (10 வருடமாக திருமதி. மார்கரெட் தாட்சரின் ஆட்சி இருப்பதனால் இது கொஞ்சம் மாறுபட்டு வந்துள்ளது.) இந்தியாவை எடுத்துக்கொண்டால் நிலைமை

இப்படி இல்லை. இந்தியன் எக்ஸ்பிரசின் ஆசிரியரோ தூர்தர்ஷன் இயக்குனரோ இப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்களா என்று கேட்டால் அது சந்தேகம்தான்.

அமெரிக்காவின் நிலைமை பற்றி The Power Elite என்ற புத்தகத்தில் சி.ரைட்மில்ஸ் என்ற மார்க்சிய அறிஞர் விளக்கியுள்ளார். 1950களில் இருந்த நிலைமை பற்றி இது பேசுகிறது. இப்போது இது மாறிப்போய் விட்டது. அப்போதிருந்ததைப் போல் அமெரிக்க ராணுவ அதிகாரிகள் அதிகாரம் செலுத்துதலில் பங்கெடுக்க முடியவில்லை. அண்மையில் முதலீட்டு வங்கிகள் நடத்துபவர்களும் (Investment Bankers), ‘பாண்டு’ களை குப்பை போல் வாங்கி விற்பவர்களும் மேலாதிக்கம் செலுத்தி வருவதைக் காண முடிகிறது. இந்தியாவிலும் இவ்விதமான மத்தியதரவர்க்கம் கம்பெனித்துவம் Middle class Corporatism) உருவாகிவருகிறது என்றாலும் இந்தியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்குமுள்ள ஓர் அடிப்படை வித்தியாசத்தைக்கவனித்தால் தான் இங்கே நிலைமை என்னவென்று புரியும்.

அமெரிக்க சமுதாயம் நிலப்பிரபுத்துவத்தைப் பார்க்கவில்லை. ஐரோப்பாவிலும் இங்கும் வித்தியாசமான நிலப்பிரபுத்துவச் சூழல்கள் நிலவியதுபோல் அமெரிக்காவில் கிடையாது. எனவே அமெரிக்க முதலாளித்துவத்துக்கு எதிராக நின்ற நிலப்பிரபுக்கள், மன்னர்கள் யாருமே அங்கே கிடையாது, இதன் விளைவாக, அமெரிக்க முதலாளிகளின் மேல் மட்டத்தில் இருந்தவர்கள் சொத்து, பதவி மட்டுமில்லாமல் அதிகாரத்தையும் தன் வயப்படுத்தி விட்டார்கள்.

ஆனால் இந்தியாவிலோ நிலைமை வேறு. நாடு அரசியல் சுதந்திரம் பெற்ற பின்பும் நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம் ஒன்று பல மட்டங்களில் இருந்து வந்துள்ளது. தொழில் மயமாக்கம் குறிப்பிட்ட அளவு நடத்துவிட்ட போதும் இது தொடர்கிறது. ஆக, இந்திய முதலாளிகளுக்கும், நிலப்பிரபுத்துவத் தலைவர்களுக்கும் உராய்வு ரீதியான யுத்தம் ஒன்று பல மட்டங்களில் நடந்துவருகிறது. சில சமயங்களில் நேரடியாகவும். வன்முறையுடனும் இது நடத்தப்பெறுகிறது.¹

இங்கே உயர்மட்ட வர்க்கம் (Elite) என்பதற்கான ஒரு வரையறுப்பைச் செய்து கொள்ளலாம் என்று கருதப்படுகிறது. இந்தியாவிலுள்ள பலரை உயர்மட்ட வர்க்கம் பற்றிக் கேட்டால் “நாங்கள் அல்லாத எல்லா மும் அவர்களே” என்று கூறுவார்கள். புகழ்

பெற்ற மனிதர்கள் பற்றிய தமது வரையறுப்பாக யாகோப் புர்க்கார்ட்² கூறுவதும் இதுவே. 1947 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அதிகாரக் கருவிகளும் தொலைத் தொடர்பு சாதனங்களும் மையப்படுத்தப் பட்டு வந்துள்ளன. படிநிலை நிறுவன அமைப்புக்களாக இவை உள்ளன. அவ்வப்போது சில மனிதர்கள் இந்தியாவின் சாமானிய மனிதர்களின் சாமானியச் சூழலைத் தாண்டிச் செயல்படும் நிலைக்கு வந்து விடுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் செயல்படும் சூழலில் அதிகம் பேர் இருப்பதில்லை என்பதும், இவர்களது தேவைகள், திறமைகளாக அங்கீகரிக்கப்படுபவை மிகையானதாக உள்ளன என்பதும் தெரிகிறது. இந்த நாட்டின் தலைவிதியை, நிர்ணயிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். முடிவுகளை எடுத்தாலும் சரி, எடுக்காமல் விட்டாலும் சரி, பெரும்பாலானவர்களின் தலைவிதியை நிர்ணயிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். தமது மேலாதிக்கத்தை, விருப்பத்தை கடுமையான, திரட்டப்பட்ட எதிர்ப்புக்களையும் மீறித் திணிக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதிகாரப் படிநிலை அமைப்பு மீதாக அவர்களுக்கு இருக்கும் கட்டுப்பாடு இதைச் சாத்தியமாக்குகிறது. இந்த அமைப்புக்களில் அரசியல் சட்டத்தால் கொண்டு வரப்பட்ட அமைப்புகளும், அவற்றுக்கான மரபுகளும் அடங்கும்.

எனினும் இந்த நிறுவனங்களில் முதன்மையானதாக அமைவது ஏகப்பட்ட அதிகாரங்களைக் குவித்து வைத்துக் கொண்டுள்ள அரசியல் இயக்கமே (Political directorate) ஆகும். இதுதான் குடிமக்களின் சமூகப்பொருளாதார வாழ்வைத் தீர்மானிப்பதில் முழுப்பங்கு வகிப்பதாக உள்ளது. இந்த இயக்கம் ஒரு மையமாக, பிரதானமாக மத்திய அரசாங்கமாக உள்ளது. இதை யாரும் நேரடியாய் எதிர்த்துவிட முடிவதில்லை. இதை நியாயப்படுவதாக, இந்த நிறுவனத்தின் ஓர் அங்கமாக அமைவது, நாடாளுமன்றம். இந்தியா போன்ற பரந்த ஒரு நாட்டின் படிநிலை அமைப்பை இயக்க ஏகப்பட்ட படித்த, தகுதியுள்ள மனிதர்கள் தேவைப்படுகிறது. என்றாலும் இந்த அரசியல் இயக்கம் இப்படி மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் விஷயங்களைத் தீர்மானிப்பவர்களாக இருப்பவர்கள் வெகு சிலராகவே இருக்கிறார்கள். கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக இவர்கள் பிரதமரின் செயலகத்து உறுப்பினர்களாகவும், சில மூத்த அமைச்சர்களாகவும் அதிகாரிகளாகவும் இருந்துவந்துள்ளனர். அமைச்சக செயலாளர், நிதித்துறைச் செயலாளர் ஆகியவர்களுக்கு ஏகப்பட்ட அதிகாரம் இருப்பதும் தெரிகிறது.

ஆக, அமெரிக்காவில் இருப்பதுபோன்ற இராணுவ-கம்பெனித்துவ-அரசியல்குழு இந்தியாவில் கிடையாது இங்கே நிலப்பிரபுத்துவம் இன்னுமொரு அரசியல் சக்தியாக இருக்கிறது. உதாரணமாக மன்னர்கள் மானியம்கூட ஒழிக்கப்பட்டாலும் அவர்களின் நிழல்கள் வளர்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட பலர் இன்னும் அரசியல் இயக்கத்தில் அழுத்தமாக உட்கார்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். வி.பி. சிங்கை சில பத்திரிகைகள் 'ராஜா சாஹேப்' என்று அழைப்பதிவிருந்து இதைப் புரிந்து கொள்ளலாம் அவரைப் போல் பலர் இருக்கிறார்கள் என்பது ஊன்றிப்பார்த்தால் தெரிகிறது. ஒட்டுப்போடுபவர்களின் விருப்பங்களைத் தீர்மானிப்பவர்களாக இவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதைப் போலத்தான் பெருநிலச் சுவான்தார்களும். இவர்களை அதிகார உயர்மட்டத்தில் சேர்த்துக்கொண்டதான் ஆகவேண்டும்.

இந்திய முதலாளிகளுக்கும், நிலப்பிரபுத்துவத் தலைவர்களுக்கும் உராய்வுரீதியான யுத்தம் ஒன்று பல மட்டங்களில் நடந்து வருகிறது. சில சமயங்களில் நேரடியாகவும் வன்முறையுடனும் இது நடத்தப் பெறுகிறது.

அரசியல் இயக்கத்துக்கு அடுத்தபடியாக, பெரும் தொழிலதிபர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களது நலன்கள் அரசாங்கத்தின் நலன்களுடன் ஒத்துப்போக வேண்டியதாய் நிலைமை இருக்கிறது. காரணம், இந்தியாவின் அரசியல்-பொருளாதாரச் சூழல் அப்படி. ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் எங்கே, எப்படி செலவழிக்கப்படவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிப்பதாக இருப்பது மத்திய அரசே. இங்கேதான் தமக்கென்று வரையறுக்கப்பட்ட பரப்புகளில் தொழிலதிபர்கள் இறங்கி வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் அமெரிக்காவைப் போல இவர்கள் தமது தொழிற்சாலைகளையோ, கம்பெனிகளையோ முடி ஆயிரக்கணக்கான பேரை ஒரே கையெழுத்தின் மூலம் வெளியேற்றிவிட முடியாது. இருந்தாலும் நாட்டுப்பொருளாதாரத்தின் மீது கடுமையான தாக்கத்தை இவர்களால் செலுத்த முடிகிறது. எங்கே எந்தெந்த துறைகளில் முதலீடு செய்தால், தொலைநோக்கில் என்ன வரவு இருக்கும் என்பதை இவர்கள் தீர்மானித்துக் கொள்ள முடிகிறது. எதிர்காலத்தின் தொழில் நுட்ப நிலைமைகளை, சூழல்களை இவர்கள் வரையறுக்கிறார்கள். எவ்வளவு பேரை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியும், சம்பள விகிதம் என்ன

என்பதையெல்லாம் இவர்கள் தீர்மானிக்கிறார்கள். மத்தியதரவர்க்கம் நுகர்வது என்னென்ன என்பதை இவர்கள் தீர்மானிக்கிறார்கள். ஆக, நமது வாழ்க்கையை இவர்கள் வரைகிறார்கள். இவர்கள் நமக்கு உணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தி நாடகியமாக ஆக்குகிறார்கள்.

தொழில் துறையிலும்கூட மையப் படுத்துதல் என்பது நடந்துகொண்டுள்ளது. சுமார் 30 தொழில் முறைக் குடும்பங்கள் முன்னணியில் உள்ளன. அடுத்து வருவதாக 50 பெரும் நிறுவனங்களை, பன்னாட்டு முதலாளிய நிறுவனங்களைக் கூறலாம்.

இப்படியாக, தொழிலதிபர்களும் அவர்களது முன்னணி அதிகாரிகளும் அரசியல் இயக்கத்துடன் சேர்ந்து வேலை செய்து, தமக்குள்ளே போட்டி போட்டு, தமது பெயர்களை பிரபலப்படுத்தி, சமீக்கனாக ஆக்குகிறார்கள்.³ இது ஒரு நவீன கால நாட்டுப்புறவியலாகவே மாறிவிட்டது எனலாம். இவர்களது பெயர்கள், பிரலாபங்கள் ஸ்டாக் எக்ஸ்சேஞ்சுகளில் எதிரொலிக்கின்றன; கடை ஐன்ஸ்களில் மிளிர்கின்றன; தொடர்பு சாதனங்களால் கொண்டாடப்படுகின்றன.

தொழிலதிபர்களின் உலகத்துக்கும் அரசியல் இயக்கத்துக்கும் பொதுவான இடைப்பரப்பு (interface) தான் அதிகார வர்க்கம். பழைய பிரிட்டிஷ் கால, இரும்புக்கர அதிகாரிகளையும் விட இவர்கள் சக்தி வாய்ந்தவர்கள். அரசாள்வது என்பது அதிகமாக ஆக, இவர்களது மேலாதிக்கமானது வாழ்க்கையின் அத்தனை பகுதிகளுக்கும் பரந்து வருகிறது எனலாம். தொழிலதிபர்களைப் பொறுத்தவரை, தினமும் இந்த அதிகாரவர்க்க உறுப்பினர்களுடன் உறவாடவேண்டி இருக்கிறது. தமது நிலைகளை எடுத்துரைத்தல், அனுமதி பெறத்தல், லைசன்ஸ் வாங்குதல், பேச்சுவார்த்தை நடத்தல் ஆகியவை நடக்கவேண்டி இந்த உறவாடல் ரொம்ப நெருங்கி விட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் மூத்த செயலாளர்கள் அங்கீகரித்தால்தான் இறக்குமதி, முதலீடு, கூட்டுஸ்தாபன விஷயங்கள் நடக்க முடியும். ஆயிரக்கணக்கான வேலை வாய்ப்புகள், நுகரும் மத்திய வர்க்கத்தினரை பாதிக்கும் விஷயங்கள் நடக்க முடியும்.

இதனால்தான் முக்கிய அதிகாரிகளைப் பார்ப்பதற்கு தொழிலதிபர்கள் தவம் கிடக்கிறார்கள். முக்கிய அதிகாரிகள் பத்திரிகைகளில் அட்டைப்படத்துக்கு ஏற்ற சமாச்சாரமாகி விடுகிறார்கள். அரசியல் வாதிகள், தொழிலதிபர்களைப்போல இதை இனி யாரும் தவிர்த்துவிட முடியாது. இவர்களும் செய்தி

களை ஏற்படுத்துவர்களாக ஆகிவிட்டார்கள். தலைவிதிகளை நிர்ணயிப்பவர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள்.

இதையெல்லாம் தவிர, வேறொரு புதிய தொகுதியும் அதிகாரப் பங்கீட்டில் நுழைந்திருக்கிறது அண்மையில் தான். இவர்கள் தான், அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்தும் தொழில்முறை வினைஞர்கள். அதிகாரம் என்பது "நல்லது, கெட்டதுடன்" கலந்திருப்பதால், இவர்கள் நல்லது, கெட்டது என்பதை எடுத்துச் சொல்பவர்களாகவும் இருக்கவேண்டியுள்ளது. இவர்கள் தான் ஆலோசகர்கள், அதிகாரவர்க பேச்சாளர்கள், பிம்பங்களைப் பெருக்குபவர்கள், கன்சல்டண்டுகள் ஆகியோர்.

அதிகார உயர்மட்ட வர்க்கத்தில் கீழே உடனே இருப்பவர்கள், நாடாளுமன்றத்திலுள்ள தொழில் முறை அரசியல்வாதிகள். தொழிலதிபர்களுடன் இவர்களும் உறவு வைத்துள்ளனர். இதையும் சொல்லியாக வேண்டும் இங்கே. அடுத்ததாக, இதே விஷயத்தை இப்படிப் பார்ப்போம்: தொழில் முறைப் பிரபலங்களாக பலபேர் வருகிறார்கள். சாதாரணமான அறிவுத்திறன் வர்க்கத்தினரின் பாராட்டை இவர்கள் பெறுகின்றனர். இவர்கள் பதவிகள் வகிக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் பதவி வகிப்பவர்களிடம் இவர்கள் பேச முடிகிறது. சாதாரண மத்திய தர வர்க்கத்தினரின் கவனத்தைக் கவர இவர்களால் முடிகிறது. பெருமைக்குரியவர்களாக இவர்கள் இருந்து விட முடிகிறது. இந்தக் கருத்தினை வலியுறுத்த சில பெயர்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், இங்கே. இவர்களில் சமூக ஆர்வலர்கள், தொழில் வினைஞர்கள், தொடர்பு சாதனப் பிரபலங்கள் மற்றும் சுமமா உறிஞ்சுபவர்கள் (Plain suckers) உட்படப் பலவிதமான பேர் இருக்கிறார்கள்.

தேசியப் பால்வள நிறுவனத் தலைவர்டாக்டர் வர்கீஸ் குரியன், சாம் பிட்டுரோடா, இந்திராகாந்தியின் கலாச்சார ஆலோசகரான திருமதி புப்புல் ஜயகர், பத்திகையாளர்கள் எம். ஜே. அக்பர், கிரிலால் ஜெயின், திட்டக்குழு உறுப்பினரும் அரசியல் ஆய்வாளருமான டாக்டர் ரஜினி கோத்தாரி, ராஜீவ்காந்தியின் உதவியாளர் மணி சங்கர அய்யர் உட்படப் பல பேர் இப்படி. இவர்களின் செயல்பாடுகளும், பேச்சுகளும் சில குறிப்பிட்ட உணர்ச்சிகளை வரவழைப்பதாக இருப்பவை எனலாம். இவர்கள் கடவுள்கள் இல்லை என்றாலும் கடவுளுக்கு விசா கொடுப்பவர்கள் எனலாம். இப்படியாகத்தானே, அதிகாரம் என்ற நாடகம் நிறுவனங்களின், படிநிலை அமைப்புகளின் உச்சங்களில் கொடி கால்களில்

அரங்கேறி வருகிறது. சில சமயம் அருளுடனும் சில சமயம் ஆவேசத்துடனும் அந்த நாடகம் ஒளிர்ந்து எரிகிறது.

குறிப்புகள்

1. ஹரியானா சமாச்சாரம் இதற்கு நல்ல உதாரணம்.
2. ஜெர்மானிய வரலாற்று ஆசிரியர். 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.
3. அம்பானி, ரிலையன்ஸ், only Vimal போன்ற வார்த்தைகள், முழக்கங்கள்.
4. இதைப்பறிந்துகொள்ள சவுதாலா என்கிற ஹரியானா முதல்வரின் ராஜினாமாவுக்கு முந்தைய நிலையைப் பார்க்க வேண்டும். எல். சி. ஜெயின் என்கிற இந்தியன் எக்ஸ் பிரசுக்கு நெருக்கமான திட்டக்குழு காந்தியவாதி "தமது மனசாட்சி பொறுக்க முடியாமல்" ராஜினாமா செய்கிறார். நல்லவராக இருந்து விடுகிறார். சவுதாலா கெட்டவராக இருப்பார்.

குறிப்பு மற்றும் மொழியாக்கம் : கவிதா
நன்றி : Times of India, மே, 90

சிவகுமாரன் நினைவாக...

”

1974 ஜூன் 5. அவன் மறைந்த நாள். தனது 24 வது வயதில் ஈழத்தின் வசந்தத்திற்காய் தெரிந்தே மேற்கொள்ளப்பட்ட முதற்பலி! இன்றைய போராட்டத்தின் மைல் கல்லும் மையப் புள்ளியும் அவனே.

”

என பாலம் முதல் இதழிலேயே குறிப்பிட்டிருந்தோம். வேதனை சுமக்கும் மனத்தோடு சிவகுமாரனின் நினைவுகளை நெஞ்சில் ஏந்துகிறோம்.

பெயர்களின் கவிதை

பெயரில் என்ன இருக்கிறது?

சரிதான்,
எனினும்

பெயரற்று என்ன இருக்கிறது?

ஆதிமனிதன் போல ஒருநான்
பெயரிடத் தொடங்கினேன் ஒவ்வொன்றுக்கும்

வெளிச்சத்துக்கு
சொல்லுக்கு, சொல்லின் இருளுக்கு,
மலையின் மௌனத்துக்கு,
மரங்களின் கருணைக்கு,
கானகத்தின் இலைகளுக்கு,
காற்றின் பாடலுக்கு,
புல்லின் எளிமைக்கு, பூக்களின் புன்னகைக்கு,
கடலின் அலைகளுக்கு, மணலின் துவர்ப்புக்கு,
பாதைகளின் தொலைவுக்கு,
உணவின் சுவைக்கு,
முலைகளின் தாய்மைக்கு,
இசைக் கருவியின் இதயத்துக்கு,
மழையின் சுருதிக்கு, நதியின் அழகுக்கு,

பறவையின் சிறகுகளுக்கு,
வேட்டைநாயின் கண்களுக்கு,
பூச்சிகளின் பிரபஞ்சத்துக்கு,
சூரியனின் கடிகாரத்துக்கு,
நட்சத்திரங்களின் முணுமுணுப்புக்கு
வாகனத்தின் சக்கரங்களுக்கு,
பேய்களின் பாதச் சுவடுகளுக்கு,
வெளியின் தனிமைக்கு, வீட்டின் அமைப்புக்கு,
நட்பின் பானக் குவளைகளுக்கு,
காதலின் கணங்களுக்கு,
கம்ப்யூட்டரின் இணைப்புக்கு,
கழிப்பறையின் நாற்றத்துக்கு,
கடவுளின் பாடைக்கு,
பெயர்களின் பெயர்களுக்கு.

முகங்களின் ஊர்வலத்தில்
குதூகலித்து அலைந்தேன்.
'யார்' என்று அதிர்ந்தது குரல்
'மனிதன்'
'த்சொ' என்று அகன்றது காலத்தின் நோய்.
நமக்கு
என்னவென்று பெயரிடுவோம் நம்?

—சுகுமாரன்

சூல்

□

கோணங்கி

□

களிமண் பூமி. மண் வீடுகள். கிராமத்துக்குள் தலைமுறை தலைமுறையாய் படர்ந்து வரும் பசங்கொடிகள். வெட்ட வெட்டத் தனக்கும் ரத்தவழி உறவு. ஒன்னுக்குள் ஒன்னு கொடுத்து வாங்கி ஊரைச் சுற்றி படர்ந்திருக்கும் வாழ்க்கை.

நம்ம பெரியவர்கள் அமைத்த தெருக்கள் வழியே வம்சாவளிகள். அச்ச அசலான மனிதர்கள். மண்ணுருவங்கள்.

நூறு வருஷங்களுக்குப் பிந்திப் போன, நம் காட்டு கிராமம். தசை மிரண்டு கிடக்கிறது.

வீடுகளின் கூரையில் மௌனம் இன்னும் உறைந்து கிடக்கிறது. இந்தக் கிராமத்துக்கே ஆன மௌனம் இறுகலானது.

ஏர்கள் மெலிந்து மங்கும் முனங்கல். இன்னும் இன்னும் காடுகளுக்குள் எலும்பு துருத்திப் போகும் மாடுகள்... கொட்டைகள் நெரிபட கலப்பை திணற.

சம்சாரி வலுவுடன் மண்ணை முட்டி நெம்புகிறான். காற்று வரண்டு உலகதுகிறது. நெஞ்சு காய்ந்த செடி மழைக்கு அண்ணாந்து ஏங்கும்.

அடங்கா ஆசை எரிய சூரியன் விருவு களுக்குள் மூச்சு விடுகிறான்.

காட்டுக்குள் அம்மன் கோயில். கன்னி மறத்தி உண்ணாமுலை...சம்சாரிகளை காத்து வருகிறான்.

சாம்பல் மூடி இருக்கும் பனிக்காலம். கிராமத்தின் முகங்களில் மார்சுழி வாசம். மரம், செடி, கொடி எங்கும் பனி அமர்ந்திருக்கிறது. களங்கப்படாமல் வருசா வருசம் வரும் மார்சுழி மாசம். நிறைகுவி போல் காடு. சோளம், கம்பு கதிர்வாங்கி பனியில் குளிர்ந்

திருக்கும் காடு. பிந்திய கருதுகள் பனி வாடைக்கு பால்கட்டி வளரும்.

காட்டுக் காவல்காரன் சீனித்தேவன். காடு விடிய எழுந்தான்.

வானம் பால் போல பனியாகி இறங்கி வருகிறது. கருக்கல் நெருங்கும் நேரம். மார்சுழி மாசப் படைகுருவி கூட்டம் கூட்டமாக சோளக் கொண்டையில் அமர்ந்து கத்துகிறது. பல் நெடிய காலம் படைகுருவிகளைப் பார்த்து வருகிறான். அவற்றின் குரலில் பனிப்புகை கக்கும் குதூகலம்.

சீனித்தேவன் காட்டை உத்து உத்துப் பார்த்தான். அசையா மோனத்தில் பயிர்கள் வளர்வது அவன் கண்களுக்குத் தெரியும். இனி கதிர் வெட்டும் காலம் வரை படைகுருவி களுக்கு காடுதான் வாசம்.

உயரத்திலிருந்து வெள்ளி வெளிச்சம் குளுந்து ஒளிரும் சோள மணிகளில். பனியில் வெடவெடத்து வரும் மேகாத்து. சோளக் கொண்டை அசைகிறது.

விட்டு விட்டு கரிச்சான் கூப்பிடும் கரு கருத்த இருள் மெல்ல மெல்ல ஒதுங்கி தோன்றி வரும் வெம்பரப்பு.

ஊர்கிணத்தில் அசங்காமல் கிடந்த தண்ணீரில் சலனங்கள். கிணத்தடியில் பெண் பிள்ளைகளின் சலம்பல். குடங்கள நிறைக்கும் வெளிச்சத்தம்.

கம்மாக்கரை வழியாக உடம்பை முழுதும் முடியபடி துணிப் பொட்டணத்துடன் வந்து கொண்டிருந்தாள் சூலி.

வர்றது ஆரு, அழகம்மாளா...

கிணத்தடிப் பெண்கள் எட்டிப் பார்க்க, அவர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டாள்

அழகம்மாள். கையைப் பிடித்து எல்லாரும் மருகினார்கள்.

தலையை நிழுத்தி 'ஏத்தா, எம்புட்டு உருக்காஞ்சு போய்ட்டியே.'

வந்தவள் ஊர் முகத்தில் தேடினாள். எல்லாரும் திரும்பவும் அவளோடு இருந்தார்கள். ராசமக்காளிடம் ஒன்றும் சொல்லாமல் நின்றாள் அழகம்மாள்.

வரும் சீனிய்யாவைப் பார்த்து தைரியத்துடன் முகம் கொடுத்தாள்.

யாத்தா ... அழகம்மாவாடா. சீனிய்யா காவக்கம்போடு மகளிடம் வந்து நின்றார்.

பெரிய்யாவை கையெடுத்துக் கும்பிட்டாள்.

மகராசி நல்லாரும்மா ... பெரிய்யாவும் அழகம்மாவும் தெருவில் நடந்தார்கள்.

பெரிய்யா நல்லாருக்கிரா... தங்கச்சி வந்தாளா...பெரியயாத்தா இருக்காளா ... காடு கரையெல்லாம் எப்படிருக்கு பெரிய்யா... சோளம் வெட்டியாச்சா...

பெரிய்யா உற்றுப் பார்த்தார்.

'ஏன் பெரிய்யா அப்படி பாக்குற'

'புருசன் வரலியம்மா'

அழகம்மாள் தரையைப் பார்த்தாள். மேடும் தாவுமான தெரு சாம்பல் பாரித்து கிடந்தது. குப்பக்கோழி செட்டையடித்துக் கொண்டு கத்தியது. அவள் பக்கமா அதன் சிகப்புமுஞ்சி திரும்பிப் பார்த்தது.

பெரிய்யா வீடுவரை வந்துவிட்டுத் திரும்பினார். வீட்டில் ஆத்தா இல்லை.

வந்ததும் வராதுமாய் குப்புற படுத்து விட்டாள். இந்நேரத்தில் ஆத்தா எங்க போனா...

புல்லுக் கட்டும் ஆடுமாய் ஆத்தா வரும் சத்தம். திறந்து கிடந்த வீட்டைப் பார்த்து வருகிறாள்.

அழகம்மாள் முகத்தை மூடிக் கிடந்தாள். ஆத்தா கிட்டத்தில் போய் தொட்டுப் பார்த்தாள். நெருப்பாய்ச் சுட்டது.

ஆத்தா அவளை உசுப்பினாள். உடம்பு கட்டையாக இறுகியது. அவளைத் தூக்கி

உட்கார வைத்தாள். அழகை உடைந்து அழகம்மாள் ஆத்தா மாரை கட்டிக் கொண்டாள்.

பந்தமில்லாத அந்நியத்தில் அதும்கீகாட்டில் பெண்ணை கொடுத்துவிட்டு இருந்தாள் ஆத்தா. வாயும் வயிறுமாக புள்ள உருக்குவைஞ்சி வந்துருக்கு.

அழகம்மாள் கிட்டத்தில் போய் தொட்டுத் தடவி கழுத்தைப் பார்த்தாள். மூலியாருக்கு புள்ள.

அடி பாதகத்தீ...என் வகுத்துல நஞ்ச ஊத்திட்டியே பாவி மகளை...நான் என்ன செய்யட்டும். எம் புள்ளைக்கு இப்பிடி ஆகுமா...எம் புள்ள அறித்துட்டு வந்திட்டிடாளே...

ஆத்தா தெருவெல்லாம் கேட்கும்படி ஒப்பாரி வைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அழுதழுது தடம் விழுந்த சேலையில் முகம் புதைந்தாள் ஆத்தா.

அழகம்மாள் திரும்பிவிட்டாள். அவள் திரும்பி வருவதற்கு எத்தனையோ காரணங்கள் இருந்தன. தாய்விட்டு இருளில் தகப்பன் இல்லாத புள்ளை. களிம்பு ஏறிய சின்னக்குத்து விளக்கு. ஒண்டியாய் எரியும் பிறந்த மண்வீடு. சாணம் மெழுகிய தரையில் ஊர்ந்த எறும்புகள் சில வரிசையாக கூட்டுக்குப் போகிறது தரையை வெறித்த கண்களுடன் உக்கிப் போனாள் ஆத்தா.

என்ன...என்ன அழகம்மாளுக்கு என்ன... என்று கூடியது தெரு. சொந்த முகங்கள் கலங்கின. சினிமாதமான பொம்பளைகள் அழுதார்கள். ஆத்தாளைக் கெட்டிக்கொண்டு வீரம்மா சினனாத்தா அழுதாள். சொந்த உயிர்பட்ட குடு, வலித்து அழுதாள். மெல்ல மெல்ல மடிந்து கொண்டிருந்தாள் அழகம்மாள். பாழ்விழுந்து மூடிய முகத்தைப் பார்த்து ஊரே கலங்கி நின்றது.

திருணையில் பெரியவர்கள் சொந்த மகளுக்கு நேர்ந்த கொடுமைக்கு பொறுமையிழந்து குமுறினார்கள். சினித்தேவன் காவக்கம்பை தரையில் தட்டியபடி தூணில் சாய்ந்திருந்தார்.

தகப்பன் இல்லா புள்ளைக்கு இக்கெதி நேர்ந்ததென்று கலங்கினார்கள்.

ஊர் பெரியவர்களும் தாட்டியமான முதியவர்களும் தீர்மானமாக அழகம்மாளைக் கூப்

பிட்டு விசாரித்தார்கள். அப்பொழுதும் வார்த்தை பேசாமல் ஊமையாக நின்றாள். பெரியவர்கள் கண்டிச்சுரை கேட்டதும், சீனியய்யாவின் தோளைக் கெட்டிக்கொண்டு அழுதது புள்ளை. சீனியய்யா நெஞ்சு புள்ளையாட்டம் விசும்பியது. எல்லாரும் சத்தம் கொடுத்து பெரியாளின் அழகையை நிப்பாட்டினார்கள்.

இந்த வருஷம் காடு நிறை சூலியாக நிற்கிறது. வரும் வெள்ளிக்கிழமை அன்று கதிர் வெட்ட நாள் குறித்திருந்தது. கலங்கமில்லாத உண்ணாமுலையானுக்கு பொங்கல் வைத்து காட்டில் இறங்கணும்.

சத்துப்பட்டிக்கு ஆள் அனுப்பி பந்துக்களைக் கலந்து முடிவுக்கு வரவண்டியிருந்தது.

கிராமத்தில் நிறை சூலி உயிர் கொடுத்த தால் கேடுகாலம் வருமென்று ஐதீகம்.

அவர்கள் ஐதீகப்படியும் சாஸ்திரப்படியும் அவள் சுகப்பட்டு பேறுகாலத்துக்கு கிராமம் கூடி முடிவாக, காட்டு அம்மனுக்கு சூடம் பொருத்திவிட்டு வர ஆள் அனுப்பியது. பல நாள் பூசைக்கும் ஏற்பாடு ஆனது.

பொழுது விழுந்து இரவு வந்தது. சூல் கொண்ட காடு இருளோடு சூழ்ந்து அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

விளைந்து பூக்காய்ந்து யாரும் நெருங்க முடியாத கற்பூரமாய் எரியும் கம்மங்கருதுகள். கிராமத்தின் அனாதையான துயரங்கள் எரிகின்றன. மேகாத்தில் இருளோடு அசையும் கம்மங்கருதுகள். சீனித்தேவனின் கம்புச்சத்தம் விட்டு விட்டு கேட்கிறது இருளில். □

அது

எனக்கு முன்னால்
எழுந்தவன்
புத்திசாவியாம்
முதல் பூவை
முதல் பனியை
முதல் சூரியனை
தரிசித்த
பெருமையைச்
சொல்லித் திரிதலில்
சிறப்பில்லை.
படுக்கை சுகம்
பிரதானமென்று
புகம் முழுதும்
புரண்டவனைச்
சபித்தல் சரியில்லை.
முதல் பூ
முதல் பனி
முதல் சூரியன்
நாளாக்கில்லையோ
சொல்—
வரலாறு நீளத்
தொடரும்
காலத்தையும் சேர்த்துக்
கொண்டு
அறுபடுமோ
முடிவுறுமோ
இருத்தல்
இருக்கும்வரை
சத்தியமே எதுவும்.
ஜெயித்தல்
வெறும்
அகராதிச் சொல்லென்க,
நா. விச்வநாதன்

அர்ப்பணம்

உன் புகார்கள் எதிலும் பொய்யில்லை.

'ரகசியங்களின் கிடங்காக நடமாடுகிறாய்'
(விஷக்காற்று சுவாசப் பைகளை அரிக்கிறது)
'கவசங்கள் அணிந்து உலாவப் போகிறாய்'
(பளு அழுந்திக் கால்களை முறிக்கிறது)

உன் புகார்கள் எதுவும் பொய்யில்லை.
எனக்கும் ஆசைதான்—
கைகளில்
பறவைகள் கூடு கட்டும்
கருணையுள்ள மரமாக நிலைக்க.

இருப்பது கைப்பிடித் தானியம்
எனில்
பாறையில் விதைக்க மனமில்லை எனக்கு,
முகமுடிகள் எதுவுமற்று நான் இருக்கையில்
வா
(வாய்ப்பதுண்டா ஒரு கணம் நமக்கு
அவ்விதம்)

அப்போது
'என் மாமிசம் உன் பசிக்கு அப்பமாகலாம்
என் இரத்தம் நீ பருகப் பானமாகலாம்.

அப்போது
உன் முகம் எனக்கும்
என் முகம் உனக்கும்
மாறியிருக்கும் கண்ணாடிகளாய்,

—சுருமாரன்

சங்கராச்சாரியார் கைது

□

முலாயம்சிங் யாதவ் உறுதி

□

விருதுகள் விளக்கம்

□

அக்கம் பக்கம்

உச்சம் ஏச்சம்

□

நாகார்ஜுனன்

‘சங்கராச்சாரியார்’ என்பது ஒரு மதமட நிறுவனமாக மட்டுமில்லை. அனைத் திந்தியாவுக்குமான திசைகாட்டியாகவும் இருப்பதால் தான் அதனை காங்கிரஸ், பிஜேபி, கம்யூனிஸ்டு யாருமே தாக்கப் போவதில்லை. அவ்வளவு அத்வைதம். சென்ற வருடம் காலடியில் கேரள இடது சாரி ஜனநாயக முன்னணி அரசாங்கம் நடத்திய ஆதிசங்கரருக் கான பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டு விழாவில் இ. எம். எஸ். நம்பூதிடுபாடு அத்வைதத்துக் கான ஸெக்யூலர் விளக்கத்தை அளித்தார். இதை இவரைவிட ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி நன்றாகச் செய்வார் என்றாலும் தி ஹிண்டு வில் இ. எம். எஸ். எஸ். விளக்கம் படித்துப் புளகாங்கிதம் அடைந்தவர்கள் பலபேர். கடைசிப்பக்கம் அங்கே Crossward அருகே வர வேண்டிய விஷயம் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்! இடைச் செருகல் : பி.டி.ஜி-டிவி நிறுவனம் இ. எம். எஸ். பற்றித் தயாரிக்கும் பிரம்மாண்டமான படத்தின் இயக்கம் மேற்பார்வை ஜி. அரவிந்தன். எமெர்ஜென்ஸியின் போது “அரசியல் வித்தகரே என்ன பண்ணிக் கொண்டிருந் தீர்கள்” என்ற கேள்வி கேட்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

இந்த நிலையில் சங்கராச்சாரியாரைக் கைது செய்தால் என்ன ஆகும்? தமிழ்நாட்டில் தவறிச் செய்தால் வெங்கடராமய்யார் மு. கருணாநிதிக்கு Phone போடுவார். மகா ராஷ்டிரத்தில் பால் தாக்கரே பஸ்களை எரிப் பார். குஜராத், மத்தியப்பிரதேசம், ராஜஸ்தான், ஹிமாசலம் இங்கேயெல்லாம்

முடியாது. திருப்பதியில் பெருமானை சேவித்து அரசியல் நடத்தும் ராமராவும் சென்னா ரெட்டியும் வீரேத்திர பாட்டிலும் செய்ய மாட்டார்கள். பஞ்சாப், காஷ்மீருக்கு ஆச்சாரியார்கள் போகப் போவதில்லை என்பதால் விட்டுவிடுவோம். பீகார், உத்திரப் பிரதேசத்தில் நடக்க வாய்ப்புண்டா என்று யோசிக்கும்போது யாருமே நினைக்க முடியாததை ராம்மனோகர் லோகியாவுடன் சுற்றிக்கொண்டிருந்த முலாயம்சிங் யாதவ் செய்தார். அயோத்திக்குப் போகும் வழியில், லோகியாவின் கம்யூனிசம் பற்றிய கணிப்புகள் சரியாகிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இ. எம். எஸ். ஸுக்கு இரண்டுமே விளங்கப் போதாதோ என்று யாரும் நினைத்தால் அதற்கு நான் பொறுப் பல்ல.

துவாரகை ஆச்சாரியார் சொருபானந்த் காங்கிரஸ் ஆதரவாளர் என்பதால் பிஜேபி யால் அனுமதிக்கப்பட்டது என்று கம்யூனிஸ்டு விமர்சகர்கள் கூறுவதும் சரிதான்.

இருந்தாலும் பூரி சங்கராச்சாரியார் கைது செய்யப்பட வேண்டி வந்தால் ஒருவேளை அது ஜூரிஸ்டாவில் நடக்குமே தவிர கல்கத்தாவில்? அது இந்திய அத்வைதிகளின், மன்னிக்கவும், அறிவுஜீவிகளின் தலைநகரமாயிற்றே.

அயோத்தி இருக்கிற தொகுதி ஃபைஸா பாத். அதன் எம். பி. மித்ரசென் யாதவ் என் கிற CPI—காரர் குண்டுக்காயம் படவேண்டி வந்தது. அத்வைதம் பேசும் கட்சிக்காரர்

களுக்கு மறந்து போய்விட்டால் அதற்கும் நான் பொறுப்பல்ல.

விருதுகள் விளக்கங்கள்

அரசாங்க ரீதியான கலாச்சாரப் பேணல் சரியா என்றால் அதற்கு நான் நேரடியாகப் பதில் சொல்லும் வழக்கமில்லை. கடைசி உதாரணத்தை வைத்துக் கொண்டு பேசுவோம் முதல்வர் மு. கருணாநிதி ராஜராஜன் விருது பெறுவதால் ராஜராஜ சோழனாக உணர்கிறார் என்பதால் அதைக் கண்டிப்பவர்கள் யாரென்று பார்த்தால் இன்றைய சோழர் களிடமிருந்து விருது பெறத் தயங்காதவர்

களாக இருக்கிறார்கள். கொடுக்கல்—வாங்கலில் என்ன பெரிய வித்தியாசம். இருந்துவிட முடியும்! விருது என்கிற நிறுவனமே பிரச்சினைக்குள்ளாகி இருக்க வேண்டிய காலம் இது, Order of Lenin Stalin Award எல்லாம் பறந்து கொண்டிருக்கும்போது இதை யாரும் பார்ப்பதில்லை என்பது ஆச்சர்யம்தான். கொடுப்பதை மதித்துக் கொள்பவர்கள் வாங்குவதை எதிர்ப்பது கொஞ்சமாய் ஆச்சர்யம் என்று எழுதியதற்காக எனக்கும் படிப்பதற்காக உங்களுக்கும் ஏதாவது வழங்கப்படுமேயானால் மகிழ்ச்சி அடைவதைத் தவிர, மாற்று என்பது கிடையாது என்று சொல்லி இப்போதைக்கு முடிக்கிறேன். □

கவற்றுக்குச் சொல்லியது

எங்கோ தொலைவினிலே
நாயொன்று அழுகிறது
கொல்லைப்புறத் தென்னையிலே
ஏதோ சரசரப்பு

கொடியினிலே அசையுமுந்தன்
சட்டையிலே விழிபதித்து
வெறுந்தரையில் கிடக்கின்றேன்
தலையணையாய்
உன் கைலி

அடங்கவில்லை படபடப்பு
அழுகைதான் வருகிறது

கனவுக்கா அழுகின்றாய்?
என சிரிப்பாய்
உனக்கெல்லாம் அலட்சியம்தான்.
பாம்பு உன்னை விரட்டுதல்போல்
பல்லக்கு நிற்பதுபோல்
உண்டுகொண்டே இருக்கையிலே
கண்விழித்து எழுந்து விட்டேன்

அடங்கவில்லை படபடப்பு
அழுகைதான் வருகிறது.

உனக்கொன்றும் ஆகாமல்
ஊர் திரும்பவேண்டுமென்று
கும்பிடவோர் படமும் இல்லை

கல்லுரலாய் நெஞ்சின்மேல்
கனக்கின்ற இவ்விரவை
எப்படி நான் நகர்த்துவது
எதை நினைத்து ஆறுவது

அடங்கவில்லை படபடப்பு
அழுகைதான் வருகிறது

தாளோ புத்தகமோ
தோள் பைபில் தேடுகையில்
ஒருவேளை
என் வளையல் அகப்பட்டால்
நினைத்துக் கொள்
உனக்காக இங்கொருத்தி
உறங்காமல் இருக்கின்றாள்.

ரவிக்குமார்

பொன்னி

புத்தக மையம்

25, அருணாசலபுரம் பிரதான சாலை, அடையாறு, சென்னை-20

29-5-90 அன்று புதிய நம்பிக்கையுடன் திறக்கப்பட்ட
புத்தக மையத்திற்கு பாலத்தின் வாழ்த்துக்கள்.

வெளியிடுபவர் : இரா. திரவியம், 25, அருணாசலபுரம் மெயின்ரோடு, அடையாறு, சென்னை-20; அச்சிட்டோர் : ஜே. ரமணி, பிளேஸ் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை-20

Keshav-

3 காவ. இ.ந.அ 18.05.90.

MOUSHUMI

ரவி சங்கர், டெலிகிராப்.

தட்புறப் பாலம்.
பதிவு எண்: டி.என்.எம்.எஸ். (எஸ்) 371
ஜூன் 1990

வேலிகள் உடைபடு
விடுதலை
நிதர்சனமாகும்.